

universitātes avīze

Otrdiena,
12. februāris,
2002. gads

Latvijas Universitātes izdevums (iznāk kopš 25.09.1922.)

№10

KONFERENCE

“Eiropas Savienībā Latvijas suverenitāte nepazudīs!”

4. februārī LU Lielajā aula prorektors I. Muižnieks atklāja pēc kārtas 60. LU zinātniskās konferences ikgadējo plenārsēdi. Tās gaitā tika dots ieskats zinātnisko tēmu daudzveidībā. Referātus nolasīja A. Rauhvargers, P. Pumpēns un I. Ondzule.

Latvijas Republikas ārlietu ministrs I. Bērziņš uzstājās ar ziņojumu “2002. gads – izšķirošais gads Latvijas ārpolitikā”. Ārlietu ministrs uzsvēra, ka svarīgi ir ne tikai prognozēt, kāda būs rītdiena, bet būtisks ir arī tas, ko mēs veicam rītdienas labā. I. Bērziņš atzina, ka raksturojot starptautisko situāciju, pasaulē nav mainījies gandrīz nekas un vienlaicīgi ir mainījies viss. Nemainīgs Latvijai palicis tāds mērķis kā konstruktīvas attiecības ar kaimiņvalstīm, labas starptautiskās attiecības. Šajā gadā Latvija, iespējams, saņems uzaicinājumu uz NATO. Tajā pašā laikā pasaulē nav nekādu izmaiņu – terorisms bija pirms un pēc 11. septembra terora akta. Jebkurš domājošs cilvēks nekur pasaulē nevar būt pilnīgi drošs, sacīja I. Bērziņš. Visiem radusies jauna, nopietna prioritāte – cīņa pret terorismu. 11. septembris mums visiem licis domāt par civilizācijas nākotni, atbildību. Teroristu mērķis bija sagraut tiesības un brīvību kā dzīvesveidu. Globālās briesmas, ko sev līdzī nes terorisms, ir acimredzamas.

I. Bērziņš atzina, ka diskusija par NATO paplašināšanos kļūst arvien plašāka un Baltijas valstis ir šīs diskusijas centrā. Aktuāls ir jautājums par to, kāda būs Latvija Eiropas Savienībā un kāda būs pati Eiropas Savienība. Patlaban mēs atrodamies labāko ES kandidātvalstu vidū. Svarīgs mērķis ir šogad pabeigt sarunas par iestāšanos ES, lai jau 2004. gadā mēs varētu balsot par Eiropas Parlamentu. Latvijai līdz ar iestāšanās brīdi jābūt gatavai reāli darboties ES.

I. Bērziņš uzsvēra, ka ES lēmumu pieņemšana var notikt tikai ar kompromisu, ar domubiedru atbalstu un pēdējais Latvijai būs vajadzīgs.

Ārlietu ministrs puda viedokli, ka, iestājoties ES, Latvijas suverenitāte nekur nepazudīs. Šodien pasaulē nav valstu, kas būtu neatkarīgas no citām. I. Bērziņš atzina, ka Latvija var vienīgi iegūt, ja piedalīsies lēmumu izstrādāšanā un pieņemšanā.

ES būtībā ir vienota domubiedru savienība, kurā nacionālās īpatnības tiek ņemtas vērā. ES jābūt nacionālo valstu savienībai ar federalisma iezīmēm, uzsvēra I. Bērziņš.

ANDA LASE

Priekšlasījumi dažādās zinātņu disciplinās

Latvijas Universitātes zinātniskajai konferencei šoreiz jubileja, jo dažādu nozaru lietpratēji tikās un sniedza priekšlasījumus jau sešdesmito reizi. Zinātņu vēstures un muzejniecības sekcija darbojas otro gadu, un arī šogad priekšlasījumu bija tik daudz, ka pietika divām dienām. Turklāt referāti bija tematiski daudzveidīgi.

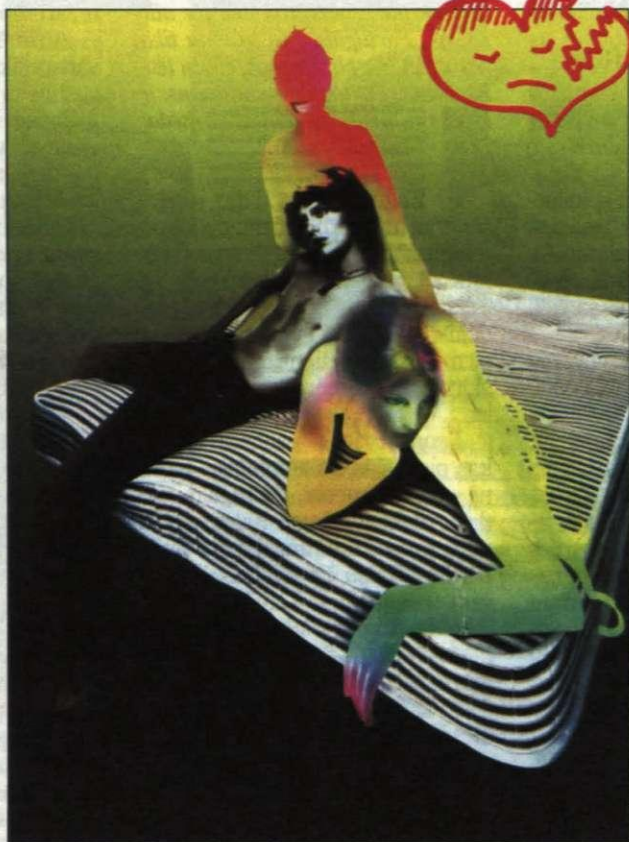
Pirmā Zinātņu vēstures un muzejniecības sekcijas darba diena bija 28. janvāris. To ievadīja vēsturnieka profesora Alberta Varslavāna priekšlasījums par zinātnes attīstību Latvijas Universitātē XX gadsimtā, akcentējot attīstības galvenos posmus un katram raksturīgo. Akadēmiķis Jānis Stradiņš nolasīja referātu par zinātni un augstāko izglītību Rīgā Baltijas reģiona sakaru kontekstā.

Sekcijas pirmā sēde bija veltīta humanitārajām zinātnēm, un interesenti varēja uzzināt par vēstures pētniecības pirmajiem soļiem Latvijas Universitātē, par vēstures pētniecības un docēšanas sovjetizācijas sākotni Universitātē līdz 1953. gadam. Sekojoši priekšlasījumi par tādām personībām kā akadēmiķis Pauls Āriste, izvērtējot viņa devumu latviešu valodniecībā pēckara periodā, kā latīņu un grieķu valodas speciālists Jānis Lezdiņš, kā Edgars Ķiploks - Universitātes mācībspēks, garīdznieks, publicists, kā mācītājs Eizēns Beldavs - Universitātes goda doktors.

2. lpp. ▶

SARUNAS DIVATĀ

Darvas piliens medus mucā

Nu jau arī Latvijā zinām, ka 14. februāris daudzās pasaules valstīs ir Mīlestības svētki. Kā nekā ieejam Eiropā. Citiem tie šķiet nevajadzīgi, pat smieklīgi svētki, bet citi izmanto šo dienu, lai atzītos mīlestībā saviem mīļajiem un tuvajiem visos iespējamajos veidos. Manuprāt, tas nav nekas sliktis, ka ir dota vēl viena iespēja izrauties no ikdienas rutīnas, atvērt savu sirdi vispatīkamākajām emocijām un kaut uz brīdi padarīt gaišāku savu un citu dzīvi. Bet iespējams, ka kāds jau nākamajā dienā aizmirsīs par visiem skaistajiem vārdiem, solījumiem un zvērestiem.

Nav noslēpums, ka tieši pašus tuvākos cilvēkus mēs sāpinām visvairāk – gan apzināti, gan neapzināti, gan ar asiem vārdiem, gan nejauku rīcību. Šķiet, neviens nenoliegs, ka vislielākās sāpes var nodarīt otras pusītes neuzticība. Turklāt laikā, kad dzīves vides strauji tehnokratizējas, daudzi cenšas neatpalikt no modes un savu neuzticības uzvaras gājienu sāk it kā ļoti nevainīgi – sarakstoties un čatojoties internetā. Kontaktēšanās ar citiem notiek caur datora monitoru, līdz ar to tev jau neko nevar pārnest – tu vienkārši raksti kaut kādus tekstus svešiem cilvēkiem. Vai tiešām šī nodarbe ir tik nevainīga, vai arī cilvēks to sev tikai iestāta, lai sirdsapziņa pārāk skaļi neblāustītos? Vai var uzskatīt, ka citu cilvēku sabiedrības meklēšana internetā tomēr ir solis pretim neuzticībai?

Par neuzticību un tās izpausmēm aprunājos ar psihologiem un dažiem jauniem cilvēkiem. Šoreiz daži jauniešu stāsti no pašu dzīves, viņu viedokļi, uzskati un secinājumi.

1. viedoklis

Manuprāt, cilvēks kļūst neuzticīgs, ja baidās par attiecību stabilitāti, baidās, ka viņu pametīs pirmo, tādējādi mēģinot it kā nodrošināt sev aizmuguri. Uzskatu, ka neuzticība, protams, ir sekss ar citu. Nekādā gadījumā neatbalstu brīvās attiecības, tādēļ domāju, ka arī randiņš ar citu ir neuzticības izpausme. Ar mani gan ir tā – ja es ietu ar kādu satīkties, tas neliktos nekas pārāk drausmīgs, bet ja mans draugs – tad gan... Būtu uz viņu ļoti dusmīga! Protams, nevar būt visu laiku aizdomu pilns, greisirdīgs, jāmēģina uzticēties otram cilvēkam, vairāk paļauties uz viņu. Mēs katrs pats esam atbildīgi par savu rīcību. Vismaz tā vajadzētu būt. Līdz ar to ir jāsaprot, ko tu drīkstī un ko ne. Jāatceras, ka tavš sānsolis var momentāni pielikt punktu attiecībām ar tavu partneri! Tādēļ der padomāt, vai tavš flirts, jebkāda kontaktēšanās ar pretējo dzimumu nepārkāpj normas robežas, vai tas ir tā vērts, lai zaudētu to skaisto, kas tev jau ir. To zaudējot, tu varbūt nekad neko līdzīgu neiegūsi.

4. un 5. lpp. ▶

Šajā numurā:

Pirmo reizi Universitātē un
Latvijā ... - 2.lpp.

Korporāciju mākslas dienas
2002 - 2.lpp.

“US”vecbiedram A.Riekstiņa
kungam - 95 - 6.lpp.

Turpinām rubrikas “Avizei
būs 80” un “Mūzikas stūris”
- 7.lpp.

RUNĀ STUDENTI

Kā LU Vēstures un filozofijas fakultātes studenti meklēja viduslaikus jeb ...

Sākšu savu stāstu ar to, ka katram jauntram, atraktīvam un dzīvespriecīgam studentam, noskatoties filmu “Limuzins Jāņu nakts krāsā”, prātā noteikti ir iespiedies kāds teikums, ko sacīja Ērikonkuļa sieva Dagnija: “Man kā vēsturniecei...”

Tātad man kā vēsturniecei un vēl 17 LU Vēstures un filozofijas fakultātes studentiem bija tas gods piedalīties arheoloģiskajā ekspedīcijā, kuru vadīja “mūsu virsaiši” - prof. A. Vasks asoc. prof. A. Vijups. Arheoloģiskie izrakumi noritēja ar Ventpsils domes atbalstu - Rietumlatvijas vēstures izpētes

8. lpp. ▶

KONFERENCE

Priekšlasījumi dažādās
zinātņu disciplinās

◀ 1. lpp.

Otrā sēde bija veltīta Universitātes docētāju devumam orientālistikā, kuģu būves vēstures izpētē, astronomijā, cietvielu fizikā. Visas jomas nav iespējams pat minēt.

Darbs turpinājās arī 29. janvārī, kad interesenti noklausījās priekšlasījumus par izciliem Universitātes ķīmiķiem, par naftas meklēšanas

vēsturi Latvijā, ģenētikas pirmsākumiem mūsu valstī. Daudz bija referātu par medicīnu un noslēgumā - priekšlasījums par LU Vēstures muzeja ekspozīcijas izveidi.

Priekšlasījumi tiks izdoti zinātnisko rakstu krājumā. Šāds krājums iznāca arī pērn, tajā lasāmi iepriekšējoreiz šajā sekcijā nolasītie referāti.

Par informācijpratību

Latvijas Universitātes 60. zinātniskajā konferencē 29. janvārī uz sēdi pulcējās Bibliotēkzinātnes un informācijas zinātnes sekcijas dalībnieki. Bija sagatavoti astoņi augstvērtīgi referāti, kurus nolasi Latvijas Universitātes Bibliotēkas, kā arī mūsu augstskolas Bibliotēkzinātnes un informācijas zinātnes nodaļas speciālisti.

Visas uzstāšanās bija cieši saistītas ar bibliotēku pieaugošo nozīmi mūsdienu informācijas sabiedrībā. Speciālisti ir secinājuši, ka vienā laikraksta "The New York Times" numurā lasītājs iegūst tik daudz informācijas, cik XVII gadsimtā dzīvojošais cilvēks visa mūža garumā. Mūsdienās mēs pat nespējam sekot informācijas plūsmam. Priekšlasījums tika risinājis jautājumus, kā atrast, analizēt un izmantot informāciju, aplūkota bibliotēku vieta un loma citu izglītojošo institūciju vidū.

Tika runāts par informācijpratību - indivīda spēju apzināties nepieciešamību pēc informācijas, lai atrisinātu problēmas un rastu jaunas idejas, izmantotu dažādas stratēģijas informācijas iegūšanai, atrastu atbilstošu informāciju un novērtētu tās kvalitāti, autorību un autentiskumu.

Liela vieta priekšlasījumos bija atvēlēta informācijas tehnoloģijām: analizētas automatizācijas radītās iespējas mūsdienu augstskolu bibliotēkās. Neapšaubāmi, jaunās tehnoloģijas ir izmainījušas augstskolu bibliotēku dzīvi.

Runājot par izglītību mūža garumā, izskanēja doma, ka pieaug bib-

liotēku nozīme un to saistība ar citām izglītojošajām institūcijām. Tradicionāli bibliotēku darbībā allaž dominējusi izglītojošā funkcija, tagad jau runājam par bibliotēku socializēšanās procesu.

Bibliotēku apmeklētāju vidū ir cilvēki ar īpašām vajadzībām: kustību vai redzes, vai mentāliem traucējumiem, tādēļ sekcijas sēdē uzmanība tika veltīta arī viņu apkalpošanas specifikai. Latvijā ir iznākusi pirmā grāmata tā saucamajā vieglajā valodā, lai atvēru pasauli tiem, kam lasīšana un uztvere sagādā grūtības.

Lasītāju grupa, kurai veltāma īpaša vērība, protams, ir bērni. Darbam ar viņiem ir sava specifika. Izskanēja secinājums, ka bērnu bibliotēkas Latvijā reizumis vāji atbilstoši sadarbību ar ģimenēm.

Secijas darba kārtībā bija iekļauts priekšlasījums par Latvijas Universitātes klasiskās filoloģijas profesoru Pēteri Kļiņķu, kuram pērnā gada nogalē apritēja 115 gadu. Viņš bija ne tikai izcilu darbu autors grieķu literatūras vēsturē un mitoloģijā, bet arī mūsu augstskolas Centrālās bibliotēkas pārzinis no 1935. līdz 1944. gadam. P. Kļiņķa zinātniskais devums ir prāvs - 150 darbi. Profesors uzrakstījis pirmo grieķu gramatiku latviešu valodā, daudz rakstījis par grieķu mitoloģiju un literatūru. Viņš bija lietpratējs arī latviešu dialektoloģijā. Pētera Kļiņķa mūža lielākais veikums ir "Grieķu literatūras vēsture", kas balstīta uz pastāvīgiem pētījumiem un meklējumiem.

Konferencē piedalījies
VIJA APINĪTE

JAUNUMI

Pirmo reizi Universitātē

Nesen Rīgu un Moderno valodu fakultātes Romānistikas nodaļu apciemoja Portugāles Republikas ārkārtējais un pilnvarotais vēstnieks Latvijā Viņa Ekseleņce Žoau Pedru Leonti Zanati Rodrigešs. Divu dienu viesošanās programmā bija iekļauta akreditēšanās pie Latvijas Valsts prezidentes, bet nākošajā dienā fakultātes apmeklējums un "Portugāļu mūsdienu dzejas anto-

loģijas" dzejnieka un atdzejojāja Leona Brieža izpildījumā atvēršanas svētki Vernisāžā.

Augstais viesis no Portugāles interesējās par studentu iespējām fakultātē apgūt portugāļu valodas elementārkursu, par problēmām mācību procesa nodrošināšanā ar mūsdienu metodiskiem un didaktiskiem līdzekļiem. Sarunā ar Romānistikas nodaļas vadītāju An-

dreju Bankavu un lektori Allu Jerjomenko tika apspriesti tuvākajā nākotnē paredzamie uzdevumi, kas ļautu, veidojoties labvēlīgai situācijai, nākošā gada rudenī sākt portugāļu valodas kursa pasniegšanu divu semestru garumā mūsu Universitātes studentiem.

Profesors **ANDREJS BANKAVS**

Dzeja ir dvēseles valoda

(...) Ja tu būtu tikai saule, dienvēdi, piemīlīgs vēsis, kraukšķoša sardīne, gāzelīga zivju sieva, vasaras pļava, nodrāztu frāžu murmoņa, astmatisks un plūšains plūdmaiņu suns, kraukšis būri, smēķis zobos, kalendārs pie sienas, zīmotne pie atloka, ah, Portugāle... Ja tu būtu tikai trīs zilbes, no plastmasas, cik tu lētāka būtu... Portugāle - jautājums, ko es nēšaju sev līdzī, manas sirdsēdas, visas mūsu sirdsēdas...

Ar fragmentu no tikko iznākušās "Portugāļu mūsdienu dzejas antoloģijas" grāmatas atvēršanas svētkus 23. janvārī sāka dzejnieks un tulkotājs Leons Briedis. Esmu dzirdējis, ka daudzi Portugāli iemil no pirmā acu uzmetiena. Tā esot tik atšķirīga, bet tomēr tik līdzīga Latvijai.

Leons Briedis pateicās visiem, kas piedalījās šīs antoloģijas tapšanā - savai ģimenei, portugāļu valodas redaktorei Ingai Kalniņai, literārajam redaktoram Jānim Sirmbārdim, Talsu tipogrāfijas kolektīvam, bet jo īpaši Latvijas vēstniekam Portugālē Rolandam Lappuķem, kuru dzejnieks uzskata par grāmatas līdzautoru un krusttēvu.

R. Lappuķe, pats būdams apveltīts ar bagātu iekšējo kultūru, mil dzeju, ir perfekti apguvis portugāļu valodu, ļoti daudz izdarījis, lai Latvijas vārds pa istam un daudz skanētu Portugālē. Būdams arī lielisks organizators, vēstnieks atbalstījis ne tikai portugāļu dzejas antoloģijas izdošanu, bet arī sekmējis to, lai portugāļu valodu sāktu mācīt Latvijas Universitātes Moderno valodu fakultātē, Romānistikas nodaļā. Par to informēja arī šīs nodaļas vadītājs prof. Andrejs Bankavs, jo šobrīd fa-

kultatīvi šo valodu sākuši apgūt ap 20 studentu.

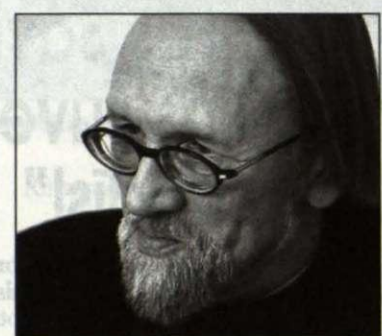
Antoloģijas atvēršanas svētkos A. Bankava kungs uzsvēra, ka šis darbs ir apbrīnams vērts, jo izdevums ir divvalodīgs - var lasīt, salīdzināt un arī mācīties valodu pašī.

Atzīmējams ir arī fakts, ka janvārī notika Portugāles Republikas vēstnieka Latvijā Žoau Pedru Leonti Zanati Rodrigeša kunga pirmā vizīte Latvijā. Rodrigeša kungs ar gandarijumu un pateicību atzina, ka tas ir retums, ka 27 izcilākie portugāļu dzejnieki, kas pārstāv XX gadsimtu, runā no vienas grāmatas lapusēm. Īpaši tāpēc, ka dzejnieki netieši liecina par portugāļu tautas dvēseli. Ja pazīsti šīs tautas dvēseli, tad pazīsti pašu tautu. Vēstnieks izteica cerību, ka būtu lieliski, ja portugāļi varētu iepazīt latviešu tautas dvēseli, lasot latviešu dzejas antoloģiju portugāļu valodā.

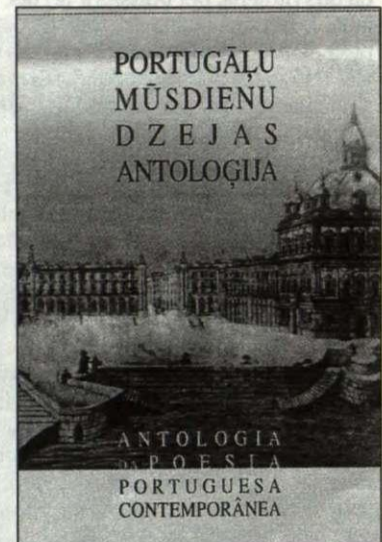
Latvijas Nacionālās bibliotēkas direktors Andris Vilks ir viens no tiem, kam portugāļu zeme kļuvusi tuva isā mirkli. Viņu pārsteidzis, cik ļoti portugāļi ar savu mentalitāti atšķiras no citām Vidusjūras reģiona tautām. Viņi ir bezgala vienkārši, sirsnīgi, un portugāļu dziesmas ļoti līdzinās mūsu tautasdziesmām - tās ir skumjas...

A. Vilka kungs tikšanās reizē teica jaukus vārdus: "Es ar lielu gandarijumu konstatēju mūsu Latvijas kultūras atvērtību visai pasaulei. Ir cilvēki, kuri jau vairākas paaudzēs ir atvēruši mums zemes, tautas, valodas kultūru. Varu runāt par Skalbēm, Pēterim Smitu, Kārli Egli.

Šeit, Vernisāžas teātra zālē, ir cilvēki, kas apguvuši daudz un dažādas valodas. Viens no tiem ir Leons Briedis, kas devies romāņu valodu

Leons Briedis - rakstnieks, apgāda "Minerva" direktors, kulturoloģiskā žurnāla "Kentauris" galvenais redaktors jau 10 gadus

virzienā. Viņš atver mums portugāļu literatūru, un mēs iegūstam vēl vienu jaunu dimensiju savai kultūrai."

ILZE BRINKMANE

KULTŪRA

"Korporāciju mākslas
dienas 2002"

Sik! "Selga" savas 75 gadu jubilejas gadā organizē starpkorporāciju pasākumu "Korporāciju mākslas dienas 2002".

Mākslas dienu organizatori un dalībnieki laipni lūdz jūs apmeklēt Mākslas dienu pasākumus!

Pasākumi (izstāde, literatūras vakars, mūzikas vakars) notiks laika posmā no 13. februāra līdz 23. februārim.

13. februārī plkst. 19.00 korp! "Selonija" konventa dzīvoklī Stabu ielā 17 notiks Mākslas dienu un arī izstādes atklāšanas pasākums. Izstādi vēl būs iespējams apskatīt no 14. februāra līdz 21. februārim, darba dienās no plkst. 17.00 līdz 20.00, turpat.

Literatūras vakars notiks 19. februārī plkst. 19.00 korp! "Talavija" konventa dzīvoklī Lāčplēša ielā 28.

Mūzikas vakars notiks 21. februārī plkst. 19.00 Mūzikas akadēmijas Erģeļu zālē.

Sikāku informāciju var iegūt, ap-

meklējot Mākslas dienu mājas lapu: www.selga.lv/maksla/

SIK! "Selga" t/l viceseniore taut!

ILZE KIRČENKO

SIK! "Selga" t/l litmagl! taut!

AGNESE RUPENHEITE

Dāvinājums no Itālijas

5. februārī LU Moderno valodu fakultātē viesojās Viņa Ekseleņce Itālijas Republikas vēstnieks Latvijā MAURICIO LO RE kungs.

Latvijas Universitātē itāļu valodas pasniegšana cieši saistīta ar augstskolas vēsturi. Arnolds Spekke, Maskavas universitātes Romāņu filoloģijas fakultātes absolvents, pēc atgriešanās Latvijā 1922. gadā nodibināja LU Romāņu filoloģijas nodaļu un kļuva par tās pirmo profesoru. Kopš 1932. gada viņš kļuva par Latvijas sūtni Itālijā. Vairāk nekā 25 gadus praktisko itāļu valodu studentiem pasniedza lektore Klāra Koisonē-Gersoni. Pēckara posmā itāļu valodu LU pasniedza neregulāri. 60. gadu pirmajā pusē līdz aiziešanai pensijā itāļu valodas fakultatīvo kursu vadīja doc. A. Bojāte.

Krasi mainoties politiskajai situācijai, 90. gados paverās jaunas iespējas cieši sadarboties ar Itālijas vēstniecību Latvijā. Ar vēstniecības atbalstu no 1995. gada janvāra fakultātē strādāja lektors Džovanni Fantons (*Giovanni Fanton*), kurš savas darbības laikā sarakstīja un izdeva "Praktisko itāļu valodas gramatiku latviešiem" (Zvaigzne ABC, 1999.) un "Latviešu-itāļu sarunvārdnīcu"

(Jumava, 1999.). Sākot ar 1998. gada septembri, viņu nomaina itāļu vieslektore Anna Rīta Guerrieri.

Pieaugot studentu interesei par itāļu valodu, literatūru un kultūru, Itālijas vēstniecība radīja iespēju pieņemt darbā LU Romānistikas nodaļā otro itāļu valodas vieslektori - Rītu Fratti, kas ļāva ik gadu apmēram 300 studentiem no dažādām fakultātēm apgūt itāļu valodas pamatus. Šajā laikā uzlabojās arī materiāli tehniskā bāze. 1999. gada oktobrī tika atklāts itāļu valodas lektorāts labiekārtotās fakultātes telpās (402. audīt.). No Itālijas vēstniecības tika saņemta tehniskā palīdzība videomateriālu izmantošanai un itāļu filmu demonstrēšanai.

Paralēli mācību darbam ar bakalauriem itāļu valodas lektori pievērsa lielu uzmanību jaunu speciālistu sagatavošanai no studentu vidus. Neilgu laiku lektorēm palīdzēja romāņu filoloģijas maģistrante Dace Meiere, kura pasniedza itāļu valodas elementārkursu un veiksmīgi tulkoja itāļu autoru darbus latviešu valodā. (P. U. Dini, U. Eko u. c.). No fakultātes neatkarīgu apstākļu dēļ viņa pilnībā pārgāja tulkotājas darbā, un fakultātei bija nepieciešams intensificēt jaunu studentu sagatavošanu itāļu valodas pasniedzēju darbam.

2001. gadā divām nodaļas studentēm, pateicoties Itālijas vēstniecības gādībai, bija iespēja stažēties Itālijā (maģistrantūras 1. kursa studentei J. Gridinai un bakalauratūras 4. kursa studentei Dinai Šalajevai). Tas ļauj prognozēt, ka Jelena Gridina beigs maģistrantūru 2003. gadā, bet Dina Šalajeva - 2004. gadā. Itāļu valodas pasniedzēju darbam vēl tiek gatavota arī maģistrantūras 2. kursa studente Baiba Bankava. Tas nozīmē, ka, sākot ar 2005. gadu, varētu prognozēt itāļu vieslektoru pakāpenisku aizstāšanu ar fakultātē sagatavotajiem pasniedzējiem.

LU vadība atbalsta itāļu valodas studijas Moderno valodu fakultātes Romānistikas nodaļā un izsaka cerību, ka arī turpmāk Itālijas vēstniecība Latvijā sniegs vispusīgu palīdzību jauno speciālistu sagatavošanā, kas ļautu tālāk pilnveidot studiju procesu un nākotnē pakāpeniski pārņemt itāļu valodas studijas LU sagatavoto speciālistu pārraudzībā Moderno valodu fakultātes sastāvā.

Vēstule ar šādu informāciju, kuru parakstījuši LU rektors profesors Ivars Lācis un Romānistikas nodaļas vadītājs profesors Andrejs Bankavs, tika pasniegta Viņa Ekseleņcei M. Lo Re kungam.

ES RAKSTU

Jābūt ģēnijam, lai pirmais darbs būtu ģeniāls

Filoloģijas fakultātē jau trešo gadu tiek veidots studentu literārais žurnāls "Vārti", tajā tiek publicēti bijušo un esošo studentu literārie teksti. Par žurnālu saruna ar tā redaktorēm ILZI SPERGU un EVU EGLĀJU - KRISTSONI.

- Kādi bija žurnāla pirmsākumi?

E. E.: - Iesākumā bija ideja, ka žurnāls varētu būt ļoti biezs un iznākt katru mēnesi. Pirmais tā izdevums bija 1999. gada sākumā. Otrs iznāca pagājušā gada jūnijā, lai gan bija paredzēts ātrāk - tās bija ar izdevniecību saistītas problēmas. Trešais numurs iznāca šīgada janvārī. Nākamais "Vārtu" numuru paredzēts izdot septembrī.

I. S.: - Žurnālu veidojuši studenti. Psniedzēji tikai "paturējuši rociņu", ja ir gribējis mest plinti krūmos.

E. E.: - Psniedzēji ir mūsu atbalstītāji. Literārā konsultante ir Ausma Cimdiņa. Fakultāte žurnāla izdošanu atbalstīja, bija pat sajūsmā par šo ideju.

I. S.: - Tomēr līdz ar sajūsmu bija skepse, jo parasti līdzīgi mēģinājumi tālāk par otro numuru nav tikuši. Ar trešo numuru jau bija ticība tālākajam.

- Kas vērtē iesniegtos darbus, un kādi ir kritēriji?

I. S.: - Tos vērtējam gan mēs, gan cilvēki no malas. Darbam ir jāatstāj iespaids, ka rakstītājs zina, ko viņš dara. Būtisks ir savs stils.

E. E.: - Ir gan arī tādi darbi, kuros ir tipiskas klišejas. Tekstus mēs pāršāms daudzās reizēs. Apzināties, ka publikācija žurnālā daudzām ir ļoti svarīga.

I. S.: - Ja ir jāvērtē četri kilogrami darbu, tad apjomis ir pietiekami liels... Jāiegulda pamatīgs darbs, lai katram pieietu individuāli.

Žurnāla kritiķā bija minēts, ka par daudz publicēto autoru, par maz dzejoļu. Turpmāk mēs varētu publicēt vairāk darbu, lai justu, kāds ir autors.

Daudzu iesniegto darbu autori mums ir nezināmi, reizēm pat ar pseidonīmu bez atpakaļadreses. Esam mēģinājuši kaut ko publicēt arī turpinājumos, bet tomēr tam nav lielas jēgas.

- Vai starp iesniegtajiem darbiem ir bijuši pārsteigumi?

I. S.: - Bez pārsteigumiem neiz-

tikt. Pārsvārā visi darbi ir pārsteigums.

- Redaktora darbs droši vien ir pietiekami grūts...

I. S.: - Jā, bet interesants. Tas gan nav īpaši pateicīgs, jo tu izdari lielu darbu, bet tomēr esi tikai redaktors. Uzmanību pievērš autoriem. Tomēr bez redaktora arī nekas nenotiek...

- Vai rakstāt arī pašas?

I. S.: - Šis ir pirmais žurnāls, kur nav mana darba, un es jutos ļoti atvieglota. Būt redaktoram un reizē autoram ir grūti.

E. E.: - Man vairāk ir zinātniski darbi, ne literāri.

- Žurnāla ievadvārdos teikts, ka tas "bieži ir neveikla literatūras perifērija". Kāpēc tik asa atieksme pašiem pret sevi?

I. S.: - Es to skaidrotu tā - mēs esam studējušas literatūru un uz tekstiem vairs nevaram skatīties neitrāli. Literatūras kontekstā tie tomēr ir iesācēju darbi. Ir jābūt ģēnijam, lai tavs pirmais darbs būtu ģeniāls. Būtu jau viegli teikt, ka žurnāls ir ideāls, varbūt visi tam noticētu, bet kāda tam jēga... Mūsdienai sabiedrībā laikam tomēr nav pierasts klausēt vai sevi īpaši kritizēt...

Žurnāls jauniešiem dod iespēju apjaust savu varēšanu. "Vārti" - tā ir iespēja publicēties tālāk. Latviešu presē nav nemaz tik daudz vietas, kur publicēt jauno oriģinālliteratūru. Vienam pašam bez atbalsta "ielauzties" literatūrā ir grūti.

- Kādas ir dominējošās tēmas darbos?

E. E.: - Tā kā tā ir jaunība, tā ir mīlestība, depresija, daudz ir izaicinājuma.

I. S.: - Reizēm ir tāda paspēlēšanās gan ar sevi, gan apkārtējiem. Ir daži tik depresīvi darbi, ka lasot tu domā - kas ar to cilvēku ir noticis... Reizēm nevar atšķirt, vai tā ir literatūra vai šī cilvēka dzīve. Jauns cilvēks vēl nav iemācījies izlikties, viņš ir paties.

- Žurnālā ir arī citu augstskolu studentu darbi...

I. S.: - Trešais "Vārtu" numurs jau ir kļuvis tik atvērts, ka tajā pārsvārā ir citu augstskolu studentu darbi.

E. E.: - Un kas gan var būt interesantāks par ekonomista rakstītu dzeju? Vai arī bankas darbinieka dzeju... Tas arī bija mūsu sākotnējais mērķis: lai žurnālā būtu pēc iespējas vairāk fakultāšu, augstskolu, un tas

jau ir papildījies.

- Vai žurnāla tapšanā esat konsultējušies ar profesionāliem rakstniekiem?

E. E.: - Konsultējušies neesam, esam uzklauzījuši tikai atsaucsmes. Leonam Briedim patik mūsu žurnāls. Par pirmo numuru saņēmām Imanta Ziedoņa atsauksmi. Tagad mēs visos projektos rakstām, ka Ziedonis teicis, ka žurnāls varētu būt labs paudzes šķērsgrīzums.

Ziedonis arī bija uzsvēris to, ka studijas un jaunība ir tas laiks, kad vari uzdrīkstēties vairāk, rakstnieks jauniešu darbus bija nosaucis par "temperamenta bangumiem".

- Vai jums ir sadarbība ar citiem šāda veida izdevumiem?

E. E.: - Ir sadarbība ar "Lunu", TEXTILA ļaudis piedalījās "Vārtu" dzejas lasījumos.

I. S.: - Rēzeknē ir mūšējām līdzīgs izdevums, viņi gan nepretendē uz žurnāla nosaukumu. Mēs mēģinām aptvert reģionālās augstskolas, ietverot to darbus "Vārtos". Iespējams, ka vienkārši cenšamies atbrīvoties no stereotipa "Filoloģijas fakultātes laikraksts".

- Kādi, jūsuprāt, ir būtiskākie procesi, kas raksturo šo pārmaiņu laiku?

I. S.: - Visiem pārmaiņu laikmetiem raksturīgs tas, ka cilvēks jūtas vientuļš. Vērojama atsevišķināšanās no sabiedrības, dzīves, tas bieži atklājas arī iesniegtajos tekstos.

E. E.: - Tajā pašā laikā studenti ļoti grib priecāties, viņi meklē prieku.

- Vai jums ir savi iemīļotie autori?

E. E.: - Man vairs ne. Mācoties katrā posmā ir bijis savs favorīts, bet pēc mācībām ir tāds kā tukšums.

I. S.: - Man vispār sanāk dzīvot bez autoritātēm...

- Kādam jābūt literāram darbam, lai to varētu vērtēt kā labu?

I. S.: - Par to ir sarakstīti traktāti, bet neviens atbildi tā isti nav izdibinājis. Labas literatūras pazīmes noteikt ir grūti, vispirms jau ir subjektīvais. Reizēm darbu novērtēt traucē tas, ka tu autoru pazīsti.

E. E.: - Par laimi, lielāko daļu autoru mēs nepazīstam. Vēlāk ir interesanti ieraudzīt, kāds cilvēks aiz šiem darbiem "slēpjas".

I. S.: - Kad cilvēki zvana un vēlas

saņemt autoreksmplārus, man ir ļoti interesanti viņus sastapt. Sarunājot satikšanos, piemēram, pie universālveikala ieejas, ir gadījies pietikt klāt pavisam citam cilvēkam...

E. E.: - Reizēm atšķiras cilvēka balss pa telefonu, viņa darbs un vizuālais priekšstats par viņu.

- Vai esat domājušas par autoru satikšanos?

I. S.: - Domāju, ka noteikti notiks kāds kopējs pasākums, lai autori ieraudzītu mūs un mēs - viņus. Tas viss gan pagaidām vēl ir plānos.

E. E.: - Pēc otrā žurnāla iznākšanas mums bija dzejas lasījumi, autori paši lasīja savus darbus.

- Vai spēju būt literātam var iemācīt?

I. S.: - Domāju, ka ne. Tas ir talants. Varbūt var iemācīties rakstīt dzeju, bet tā jau būtu atražošana.

- Kas jums pašam sniedz iedvesmu?

E. E.: - Cilvēki apkārt.
I. S.: - Skaisti mirkli. Viss var būt slikti, bet pienāk viens mirklis, kad tu saproti: "Viss taču ir forši!"

- Vai jums ir atbilde uz jautājumu: "Kāda ir dzīves jēga?"

I. S.: - Dzīves jēga ir dzīvot. Un to var darīt interesanti, izdzīvot katru mirkli, nevis "nosist" laiku.

Sarunājusies ANDA LASE

"Vārtu" e-pasts: vaarti@e-apollo.lv

DOMĀSIM KOPĀ

Valsts bibliotekāru saiets

Latvijas bibliotekāru 7. kongress Latvijas Universitātes Lielajā aulā sākas 30. janvārī. Tas bija veltīts Starptautiskās Bibliotēku asociācijas un institūciju federācijas (IFLA) 75. gadskārtai. Šis prestižs organizācijas dibināšanas konferencē savulaik bija klāt arī Latvijas delegācija.

Kongresa organizētāji: Latvijas Bibliotekāru biedrība, Latvijas Universitātes Bibliotēka un Latvijas Nacionālā bibliotēka.

Kongresa ievadā skanēja kultūras ministres Kārinās Pētersones atsūtītais apsveikums, klātesošos sveica Latvijas Universitātes zinātnu prorektors Indriķis Muižnieks, kurš Latvijas Universitātes Bibliotēku salīdzināja ar stumbru, bez kura zari - augstskolas fakultātes - nav iedomājami.

Nacionālās bibliotēkas direktors Andris Vilks runāja par nepietiekamā finansējuma problēmu, kas aktuāla daudzām bibliotēkām, tostarp jauno tehnoloģiju ieviešanai.

Skaistā latviešu valodā Latvijas bibliotekārus sveica viņu amata brāļi no Lietuvas.

Priekšlasījumus "Latvijas Bibliotekāru biedrība: stratēģija, iespējas, istenojumi" sniedza Latvijas Bibliotekāru biedrības priekšsēdētāja Silvija Liniņa, paužot rūpes, ka joprojām nav atrisinātas problēmas, lai varētu sākt Nacionālās bibliotēkas jaunās ēkas celtniecību. Viņa uzsvēra, ka pieaug elektroniskās informācijas apjoms. Ne visām pašvaldībām ir iespējas pienācīgi finansēt savu bibliotēku. Silvija Liniņa runāja arī par telpu uzturēšanas un informācijas tehnoloģiju ieviešanas jautājumiem.

Sekoja plaši ziņojumi par Zemgales, Vidzemes, Latgales un Sēlijas novados paveikto. Tā, piemēram, Vidzemes nodaļas vadītāja Gunta Romanovska akcentēja izglītības lielo lomu. Diemžēl tālmācību, kurā būtu ieinteresēti daudzi bibliotekāri, bieži vien nepieejamu padara augstā mācību maksa.

Risinājās saruna par Latvijas bibliotekāru ētikas kodeksu, par to, kādam tam jābūt.

Pēcpusdiena bija veltīta tēmai "Latvijas bibliotēku asociācijas un profesionālās starptautiskās organizācijas". Runāja gan Latvijas Akadēmisko bibliotēku asociācijas, gan Skolu bibliotēku, gan arī Mūzikas bibliotēku asociāciju pārstāvji. Par Latvijas Bibliotekāru biedrības sadarbību ar Starptautisko Bibliotēku asociāciju un institūciju federāciju informēja Silvija Liniņa.

Kongresa darbs turpinājās 31. janvārī. Delegāti dalījās domās par bibliotēku e-sabiedrību, par dažādiem risinājumiem bibliotēku integrācijai Valsts vienotajā bibliotēku informācijas sistēmā, par mērķprojektiem bibliotēkās un to finansējumu. Par tālākizglītības pašreizējo kvalitāti savu viedokli izteica pārstāves ne tikai no Rīgas, bet arī no reģioniem.

VĪJA APINĪTE

KURSI, STIPENDIJAS

Mācību plāna
resursu centrs

(CRC) ir viena no CEU programmām, kas paredzēta pasniedzējiem un/vai profesionāļiem, kas saistīti ar mācību procesu augstskolā. Programma palīdz sagatavot mācību kursu, izmantojot CEU bibliotēku, apmeklējot CRC rīkotos kursus un sadarbojoties ar citu valstu speciālistiem.

Pašlaik CRC piedāvā šādus studiju kursus:

* Starptautiskais menedžmenta centrs (13. - 18. maijs, 2002. g.);

* Socioloģija (Varšavā) (20. - 25. maijs, 2002. g.);

Pieteikšanās termiņš: 2002. gada 1. aprīlis.

Katru gadu apmēram 300 speciālistu no Centrālās un Austrumeiropas apmeklē CRC organizētos kursus. Programmā tiek segti transporta un uzturēšanās izdevumi, kā arī paredzēta neliela summa kopēšanas izdevumiem un grāmatu iegādei, kas paredzētas tās universitātes bibliotēkai, kurā strādā dalībnieks.

Programmā var pieteikties pretendenti ar labām angļu valodas zināšanām, lai varētu piedalīties grupu darbā un izmantot bibliotēkas materiālus. Programmā ir paredzēts, ka pretendenti ierodas uz kursiem jau ar sagatavotu plānu, kuru kursu laikā varētu papildināt un izstrādāt. Priekšroka tiek dota tiem kandidātiem, kuru izvēlētais kurss atbilst CEU piedāvātajām specialitātēm. Pēc kursiem dalībnieki iesniedz izstrādātu kursu Mācību resursu centrā.

Pieteikuma formas un informāciju par programmu var saņemt Valodu mācību centra Izglītības informācijas centrā, Smilšu ielā 1/3, 3. stāvā, tālr.: 7211407 (kontaktpersona: Sorosa fonda Latvija programmu koordinatore Dace Visonola), e-pasts: dvisnola@lanet.lv vai Curriculum Resource Center Central European University, Nador utca 9, H-1051 Budapeste, Hungary, tālr. (361) 3273189 vai 3273000, fax (361) 3273190, e-pasts: crc@ceu.hu vai mājas lapā: www.ceu.hu/crc/

Pretendentiem pieteikumu an-

ketas un visi nepieciešamie dokumenti ir jāsūta uz Budapeštu.

Globālā stipendiju atbalsta programma

(Global Supplementary Grant Program)

Atvērtās sabiedrības institūts piedāvā papildu stipendijas studijām doktorantūrā. Dalībai programmā var pieteikties tikai tie studenti, kuri ir uzņēmti pilna laika doktorantūrā humanitārajās un sociālajās zinātnēs kādā no Rietumeiropā, Ziemeļamerikā, Austrālijā vai Āzijā akreditētajām universitātēm.

Stipendijas tiek piešķirtas, lai palīdzētu segt:

* mācību maksu - nepārsniedzot 50% no kopsummās;

* uzturēšanās izdevumus - studentiem, kuriem jau ir piešķirta stipendija vai kāds cits finansiāls atbalsts mācību maksas segšanai;

* citus izdevumus - studentiem, kuri jau ir saņēmuši finansiālu atbalstu mācību un uzturēšanās izdevumu segšanai, bet ir nepiecie-

šams finansējums grāmatu iegādei, apdrošināšanai, ceļa izdevumu segšanai u. tml.

Pieteikšanās kritēriji: garantēts daļējs finansējums mācību, uzturēšanās un citu izdevumu segšanai, pretendents jābūt Latvijas iedzīvotājam, vecums līdz 40 g., pretendents perfekti jāpārvalda valoda, kurā notiek studijas izvēlētajā universitātē.

Pieteikumu iesniegšanas termiņi:

2002. gada 27. marts - studijām Ziemeļamerikā, Austrālijā vai Āzijā un 31. maijs - studijām Rietumeiropā.

Informāciju un pieteikuma veidlapas var saņemt Sorosa fonda - Latvija mājas lapā: www.sfl.lv vai Valodu mācību centra Izglītības informācijas centrā, Smilšu ielā 1/3, 3. stāvā. Jautājumus par šo programmu lūdz adresēt SFL programmu koordinatorei Dacei Visonolai pa tālr. 7-211407, e-pasts: dvisnola@lanet.lv

DZĪVOT CITĀDI

Labs darbs ir pūļu vērts!

Rit diplomdarbu, maģistra darbu aizstāvēšanas laiks. Starp LU absolventiem ir arī DACE LAZDIŅA. Pedagoģijas un psiholoģijas fakultātē viņa aizstāvēja maģistra darbu par tēmu "Bērnu ar cerebrālo trieku integrācijas iespējas vispārīgajās skolās sākusīskolas periodā."

Daces zinātniskais darbs ir cieši saistīts ar pašas personīgo pieredzi, jo, kā viņa pati saka: "Veselības problēmas man ir no bērnības - apmēram no četrus mēnešu vecuma. Staigājusi es neesmu nekad un nezinu, kā tas ir."

Dacei ir jauks dzīvesbiedrs - Edgars, bet viņu abu prieks un rūpe ir dēli - devīngadīgais Gundars un trīsgadīgais Mārtiņš.

Par savu dzīvi un uzskatiem Dace stāsta labprāt.

Jau no bērnības esmu vēlējusies būt skolotāja

Lai gan manā situācijā toreiz tas likās galīgi neiespējami.

Pabeidzu Jelgavas rajona Ozolnieku vidusskolu. Tad sekoja laiks, kad daudz domāju par dzīves jēgu, un tas mani noveda pie ticības Dievam. Sākot ar to brīdi, mana dzīve sāka strauji mainīties. Ļoti vēlējos iet un citiem stāstīt par Dieva mīlestību, žēlastību, labestību. Viņš parādīja ceļu, kāds ejams man.

Sāka iznākt avīze cilvēkiem ar veselības problēmām "Linva", kur par redaktori strādāja mana laba paziņa Gunta Anča. Viņa man piedāvāja iesaistīties laikraksta veidošanā. Intervēju toreizējo Svētdienas skolas koordinatori Veru Volgemuti. Viņa mani uzaicināja uz LU Teoloģijas fakultātes svētdienas skolas skolotāju kursiem. Sapratu, ka sāk piepildīties mans bērnības sapnis un es varēju bērniem stāstīt par Dievu.

Mācības Teoloģijas fakultātē uzsāku 1990. gada rudenī

Kursi notika sestdienās. Tur ieguva daudz labu draugu. Mācoties iepazinās arī ar savu tagadējo vīru - viņš bija mans kursabiedrs. Visi kopā bijām Baltijas ceļā, Atmodā. Bija daudz neaizmirstamu pasākumu,

kuros piedalījās. Pilnībā izbaudīju, ko nozīmē jēdziens "jaunība"!

Tad bija skaists notikums - manas kāzas. Piedzima mūsu pirmais dēls. Pēc tam dzīvē sekoja smags laiks, kad mans nākamais dēliņš aizgāja Mūžībā. Sapratu, ka vai nu es nedarišu neko un kļūšu par nelaimes "čupiņu", vai arī kaut kas ir jādara, jādžīvo tālāk. Uzsāku studijas sociālā darba un sociālās pedagoģijas augstskolā "Attīstība". To absolvēju 1997. gadā. Mana pirmā darba vieta bija Vaivaru Rehabilitācijas centrā, kur nostrādāju piecus gadus. Tad man piedzima Mārtiņš. Dzīvojot mājās, sapratu, ka medicīnas iestāde nav tā vieta, kur man ļoti gribas strādāt. Pedagoģija man ir "pie sirds", vēlējos turpināt mācības. Tā iestājos LU Pedagoģijas un psiholoģijas fakultātē, magistrantūrā.

Mans vecākais dēls Gundars sāka mācīties Vaivaru pamatskolā, bet es tur sāku strādāt par sociālo pedagogu.

No šī mācību gada skolā nestrādāju, bet ar skolas direktori joprojām turpinās laba sadarbība dažādos projektos.

Mans maģistra darbs ir saistīts gan ar personīgo, gan profesionālo dzīvi

Pētījumu bāze ir Vaivaru pamatskolā, kur kopā ar veselīgiem bērniem mācās skolēni ar īpašām vajadzībām. Tā ir viena no retajām skolām, kur bērni pilnībā izbauda integrāciju, mācoties parastās klasēs. Pētījumu laikā bija arī viens jauks projekts, ko es vadīju. Pierādījās, ka vienlaikus ir iespējama dubultintegrācija. Bija sadarbība ar Lielupes vidusskolas krievu plūsmas skolēniem kopīgi koncerti, apsekojām posma Majori - Dzintari pieejamību cilvēkam ratīņkrēsli. Bērni veica integrēšanu, anketēšanu un iepazīna viens otru. Turpmāk vēlamies darboties līdzīgi.

Es rakstu grāmatu par bērniem, kuriem ir cerebrālā trieka. Domāts, ka būs pat divas grāmatas. Viena vecākiem, radiem, draugiem - populārzinātniskā stilā. Šobrīd tādas literatūras Latvijā nav. Ir dažādi tulkoju-

mi, bet ne visu no tā, kas ir, mēs varam likt mūsu sistēmā, ar mūsu domāšanu, vajadzībām un sapratni.

Otra grāmata ir iecerēta akadēmiskā stilā. Uz tās pamata, ja Dievs dos, ceru aizstāvēt savu doktora grādu. Vēlos mācīties LU doktorantūrā.

Jūtu zem kājām pamatu

Tādēļ esmu optimiste. To pamatu man dod Dievs. Nav izejas nekādam izmisumam un bailēm, lai arī dzīvē gājis dažādi. Man ļoti daudz nācās cīnīties par pirmo dēliņu, lai viņš vispār būtu. Mūsu medicīnu uzskatos vēl bija saglabāties pēdādomju domāšanas stils. Man piedāvāja dažādas absurdas lietas. Vispirms: "Taisīsim abortu!" Kad kategoriski atteicos, medicīni teica: "Ja nu jūs to bērnu gribat, mēs jums izkārtosim adopciju." Es atbildēju: "Ja man Dievs ir devis šo Dāvanu, es ar vislielāko prieku to pieņemu!"

Tās ir mulķības, ko runā medicīni, proti, ka līdz 12. grūtniecības nedēļai tas vēl nav cilvēks, tikai pēc tam. Kopš ieņemšanas brīža tas ir cilvēks. Gaidībās to esmu izjutusi ļoti agri. Esmu arī pārliecinājusies par to, cik ļoti bērnu ietekmē tas, ko mamma domā, dara un saka, kamēr vēl viņu gaida. Piemēram, gaidot Mārtiņu, reiz gadījās būt ārā, negaisā un lietū. Neviena tajā mirklī nebija mājās, un man nebija iespējams iekļūt iekšā. Biju lielā lietū un izbijos. Ne tik daudz par sevi, bet, esot tuvu dzemdībām, par to, kas notiks, ja es saļīšu. Pēc tam, kad Mārtiņš bija piedzimis, ilgi nevarēju saprast, kas ar viņu notiek lietus laikā. Reiz atcerējos šo notikumu un visu sapratu. Lietus laikā Mārtiņš ļoti baidās. Viņu neuztrauc ne pērkonis, ne zibens, bet tieši lietus. Visiem tad ir jānāk iekšā, jāaizver logi un durvis. Jau toreiz, man esot lietū, bērns caur mani izjuta šīs bailes. Tādēļ bērns ir kopš tā brīža, kad ir ieņemts. Nekas, ja viņš vēl nespēj sevi aizstāvēt, taču viņam ir tiesības dzīvot kā ikvienam no mums.

Universitātē es ieguva lielisku pamatu

Dace Lazdiņa un viņas atvasītes Gundars un Mārtiņš

Maģistrantūrā man sniedza dziļāku un pamatīgāku skatījumu uz lietām, iemācījās atbrīvoties no savām emocijām, uz visu paskatīties ar vēsāku prātu un no zinātniskā viedokļa. LU man deva prasmi iet problēmas dziļumā. Esmu ļoti pateicīga saviem mācībspēkiem, zinātniskā darba vadītājam Andželai Šteinbergas kundzei.

Šīs studijas man palīdzēs arī turpmākajā dzīvē - gan bērnu ar īpašām vajadzībām vecākiem, gan maniem nākamajiem studentiem. Vēlos palīdzēt cilvēkiem. Lai manas grāmatas būtu kā atbalsta punkts, ko savā laikā nesaņēma mani vecāki, kad viņiem nācās ļoti daudz cīnīties, lai viņu meitai būtu iespējams mācīties parastā skolā. Šobrīd jau gan ir dažādi centri bērniem ar īpašām vajadzībām. Taču joprojām, strādājot skolās, es redzu, ka vecāki nesaņem atbalstu, nesaņem sapratni no apkārtnējiem. Mana grāmata palīdzēs arī viņiem gūt šo spēku.

Ar saviem darbiem vēlos liecināt par Dieva mīlestību

Par to, ka Viņš mīl jebkuru cilvēku, lai kāds viņš būtu, neatkarīgi no tā, ko viņš spēj un ko ne. Viņam nav neiespējama lietu. Visā ko daru, pāri visam dodu godu Dievam.

Ari mans vīrs Edgars strādā firmā - ir tās direktors. Šī firma nodarbojas ar palīgizstrādājumu sagādi no dažādām pasaules valstīm: ratīņi, krūķi un citas lietas cilvēkiem ar veselības problēmām. Abi darbojamies radniecīgās jomās. Man tas ir pedagoģiski, viņam - vairāk tehniski. Palīgizstrādājumi jābūt ērtiem un drošiem. Tiem ir jāsadā cilvēkiem drošības sajūta, lai pazūd bailes.

Studentiem ar veselības problēmām vēlū pāri visam ticību un palīdzību uz Dievu un neatlaidību dažādu grūtību priekšā. Bieži šie cilvēki saklausās tādu viedokļu, kā, piemēram: "Tu jau to nevarēsi", "Tas nav tev", "Tev būs par grūtu". Mīļie, Dievam neiespējama lietu nav. Ja ir apņemšanās un patiesa vēlēšanās kaut ko darīt, īpaši citu labā, tad noteikti Dievs šo ceļu pavērs un dos iespēju. Jābūt neatlaidīgākam un drošam par sevi. Protams, nevajag gaidīt, ka nemācoties būs labas atziņas un nokārtoti eksāmeni. Mans mīļākais teiciens: "Līdz Dievu tā, it kā viss būtu atkarīgs tikai no Viņa. Strādā tā, it kā viss būtu atkarīgs tikai no tevis." Abas šīs lietas kopā būs vēlamais rezultāts. Labs darbs vienmēr ir pūļu vērts!

MĀRA SADOVSKA

SARUNAS DIVATĀ

Darvas piliens medus mucā

◀ 1. lpp.

Mēs ikdienā aizmirstam, kā bija tad, kad bijām vieni, aizmirstam, ka mīļi un tuvi cilvēki tā vienkārši uz ielas nemētājas, ka pie attiecībām ir jāpieslēdzas, turklāt abiem. Neprotam novērtēt to, kas mums ir, domājam, ka šķirties ir tikpat viegli kā pārsplaut pār plecu un ka iegūt jaunu, sev pieņemamu, patīkamu partneri ir vēl divreiz vieglāk. Bet patiesībā ir taču ļoti daudz tādu cilvēku, kuri visu mūžu cieš no nelaimīgām attiecībām, mēģinās no viena pie otra un tā arī neatrod, pareizāk - neierauga to vienīgo. Tādi cilvēki, manuprāt, vienkārši neprot apstāties.

Ir biežāk vienam otru jānovērtē, vairāk jāciena, jārupējas un jāmīl. Protams, jāsaģlabā arī modrība, jo pašaušanās un domāšana, ka būs jau labi, ka viņš vai viņa jau nekad mūžā neuzdrošināsies, var slēpt pavisam nepatīkamu realitāti...

Ja es pati justu, ka vēlos laist pa kreisi, varbūt to izdarītu. Man tāds raksturs (*smejas*). Vai es par to pēc tam pateiktu savam draugam? Pie skaidra saprāta neteiktu (*smejas*). Tomēr es noteikti neatļautos spert sāņus, ja man būtu ļoti nopietnas attiecības un foršs mīļotais vīrietis pie sāniem. Ja mans draugs būtu mani krāpis, laikam gan negribētu par to uzzī-

nāt. Agrāk es tā nedomāju - līdz brīdim, kad cilvēks, kuru mīlēju un kurš arī teicās mīlam mani, kļuva neuzticīgs. Mēs izšķīrāmies pēc vairāku gadu ciešanas draudzības, jo tā otra it kā bija palikusi stāvoklī. Joprojām sāpīgi atcerēties... Negribu nekad vairs to piedzīvot - neuzticību! Šķiet, ka tad, kad tevi piekrāp, tik tuvs cilvēks, tu vairs nespēj pilnībā uzticēties nevienam. Nezinu, vai es kādreiz spēšu...

Par interneta saraksti un čatu varu teikt, ka tā var kļūt par atkarību, par slimību, tu ieej tādā kā azartā. Pati aktīvi sarakstījos apmēram astoņus mēnešus, gāju arī uz randiņiem. Jāsaka, ka internetā tikai katrs desmitais ir normāls gan vizuāli, gan pēc rakstura. Tagad tas viss ir apnicis. Varbūt arī tāpēc, ka man ir pastāvīgs draugs. Pazīstu kādu meiteni, kura patiešām kļuva atkarīga no virtuālās mīlestības, sarakstījās tikai ar vienu puisi, idealizēja viņu, kas ir loģiski, jo nekad nebija viņu ne redzējusi, ne ar viņu runājusi. Tikai pēc vairāku mēnešu sirsnīgas sarakstes pūsis viņai pēkšņi pateica, ka viņam ir meitene...

Ne vienu vien reizi ir gadījies inter-

netā sarakstīties ar precētiem vīriešiem vai ar tādējiem, kuriem ir meitene. Interesanti, ka neviens par to, ka nav brīvs, nerakstīja vēstules, bet pateica, tikai tiekoties. Reiz biju uz randiņu ar kādu 22 gadus vecu puisi - nu, riktīgs tusiņu čalis, pēc kura meitene, varu saderēt, rindā stāv. Tāds izskatīgs, gara auguma, starp citu, studēja LU ekonomistos. Kaut arī par

"... Grūti aprakstīt tās sajūtas, kad jūti, ka ir noticis kaut kas sliktas, ka ir iejaucies kāds trešais..."

citām viņš neko neteica, jutos tā, it kā man jāgaida sava kārta, kad mani aicinās uz tikšanos. Bija gadījums, kad vīrietis (26 gadi) uzreiz nostādīja fakta priekšā: viņš ir precējies, ļoti mīl savu sievu, bet viņam ir daudz liekas naudas un brīva laika. Lika noprast, ka nenozēlošu, ja sāksu ar viņu satikties. Tad bija kāds šķirts vīrietis (37 gadi), kurš vēstulēs rakstīja par maniem vilinošajiem parametriem, par garām kājām un isiem svārkkiem. Pats izrādījās tik, maigi izsakoties, neglīts (*smejas*)! Nepārtraukti uzsvēra, ka viņam vajag jaunu meiteni, ar ku-

ru parādīties sabiedrībā un palīdēt citu acīs. Ar viņu satikos pāris mēnešus tikai tāpēc, lai izmantotu - braukājām pa restorāniem, viņš nopirka man mobilo telefonu, laikam cerot arī pašu nopirkt. Viens no neuzticīgākajiem, ar ko iepazinās caur internetu, bija kāds neprecējies puisis (26 gadi), kuram bija vajība - satikties ar vairākām meitenēm vienlaicīgi. Sākumā to nezināju, bet, kad pieķēru un ne vienu reizi vien, viņš atrunājās, ka tas jau nekas neesot, vienkārši meitenei puķi nopircis. Neskatoties uz to, ka bija man atzinās mīlestībā, iepazīnās ar manu draudzeni un arī viņai atzinās mīlestībā...

Nenoliedzu, ka internets ir laba vieta, kur var iepazīties kautrīgi, kūtri, nepārliecināti cilvēki. Bet man ir negatīva attieksme pret to, ja mana otra puse it kā vienkārši tāpat sarakstās ar pretējā dzimuma pārstāvi.

2.viedoklis

Neuzticība? Sāpīgs jautājums. Esmu pati bijusi neuzticīga, bet tad es vēl biju jauna un dumja, turklāt nebija vēl izveidojušās nopietnas attiecības.

Toreiz nemaz nejutos vainīga, tieši otrādi - likās interesanti, ka varu satikties ar vairākiem vienlaicīgi. Ar laiku radās sapratne, kas vispār ir divu cilvēku savienība, kas ir pareizi un kas ne. Patiešām nopietnās attiecībās, kad mīlu otru cilvēku, nekad neesmu bijusi neuzticīga. Kopš tā laika, kad cilvēks, kuru mīlēju vairāk par visu pasaulē, kļuva neuzticīgs un pārgulēja ar citu, neesmu spējīga pat domās ko līdzīgu nodarīt tagadējam draugam. Toreiz viss beidzās ar to, ka kļūsdama aizgāju un viņš palika pie sistas siles un nožēlas asarām. Domāju, ka sasistu trauku varbūt var arī salimēt, bet plaša paliek uz mūžu. Es varu piedot visu, bet aizmirst... To nekad nespēju, tādēļ arī esmu pārliecināta, ka nekad nekļūšu neuzticīga. Es apzinos, ka iegūt stabili un drošu partneri ir ļoti grūti, tādēļ augstu vērtēju savas pašreizējās attiecības un netaisos ar tām riskēt kaut kādu savu iegribu dēļ. Kaut arī pēc dabas esmu tāds nemiera gars, tomēr apzinos, ka ir lietas, kurās jāprot sevi aplāpēt un nobremzēt. Neesmu jau vairs mazais bērns un par savu rīcību atbildu un atbildēšu pati.

Grūti aprakstīt tās sajūtas, kad jūti, ka ir noticis kaut kas sliktas, ka ir iejaucies kāds trešais. Šķiet, ka pamati

5. lpp. ▶

TESTS

Vai tava izvēle ir pareiza?

Vai esi apmierināts ar to, ko dari, vai arī pastāvīgi meklē jaunas iespējas, nepārtraukti lauži galvu par to, kā būtu labāk? Pamēģini atbildēt uz jautājumiem, un varbūt kaut kas noskaidrosies.

- Ko tu vēlētos visvairāk?
 - daudz naudas, 4
 - slavu, 3
 - izcilu talantu, 2
 - laimi, 1
 - apmierinātību, 0
- Kā tu reaģē, ja kāds tevi iztraucē brīdī, kad visa uzmanība pievērsta nopietnai lietai?
 - bez aplinkiem pasaku, lai ne-traucē, 1
 - darbojos tālāk, neļaujoties traucēties, 3
 - pārtraucu darbu un pievērsu uzmanību atnācējam, 2
- Par ko tu vislabprātāk runā?
 - par naudu, 4
 - par seksu, 3
 - par sportu, 1
 - par mākslu, 2
 - par mūziku, 2
 - par literatūru, 0
- Ko tev nozīmē sekss?
 - to pašu, ko ēdiens un dzēriens, 4
 - pieredzi, 2
 - interesantu lietu, 1
 - iespēju patīkami pavadīt laiku, 3
 - īpaši neinteresē, 0
- Tu esi kaut kur izlasījis, ka izsolē kāda glezna pārdota par daudz lielāku summu, nekā tā vērtā. Ko tu par to domā?
 - kāpēc gan man nav tādas gleznas, 2
 - labprāt saņemtu tik daudz naudas, 3
 - ar tādu kaudzi naudas jau nu varēja rīkoties prātīgāk, 1
- Kā tu izturies asu strīdu laikā?
 - skatī un nelokāmi, 3
 - ātri izprotu pretinieka argumentus, 2
 - vislabprātāk izvairo no strīda, 1
 - Kā tu gērbies?

- pēc iespējas uzkrītoši, 3
 - eleganti, 4
 - ar gaumi, bet neuzkrītoši, 1
 - ērti un vienkārši, 2
- Kas tevi visvairāk saista?
 - alpinisms, 3
 - lēkšana ar izpletņiem, 2
 - man tie abi liekas briesmīgi, 1
 - Vai tu jūti, ka tev uz ielas kāds seko vai arī runā par tevi?
 - ar mani tā bieži gadās, 1
 - dažreiz, 2
 - reti vai gandrīz nekad, 3
 - Kā tu izturies, ja kāds tevi uz aicina izklaidēties?
 - ar prieku piedāvājumam piekrišu, 3
 - tikai tad piekrišu, ja aicinātāju pazīstu, 2
 - ielūgumam lielākoties atsaku, 1
 - Ko tu dari ar rokām, kad sarunāties?
 - neko, turu gar sāniem, 3
 - uzlieku uz gurniem, 3
 - iebāžu kabatās, 2
 - šād un tad pieskaros sarunas biedram, 4
 - burzu savu apģērbu, 2
 - berzēju zodu vai taustu degunu, 2
 - spēlējos ar gredzenu, ķēditi vai tml, 0
 - Atvaļinājumu tu droši vien pavadi pēc vēlēšanās. Ko tu izvēlētos?
 - lielpilsētu, 4
 - dārgu, slavenu vietu, 3
 - tropisku salu, 2
 - aizbrauktu tik tālu prom no cilvēkiem, cik vien iespējams, 3
 - ceļošana mani īpaši nesaista, 0
 - Kā tev ir ērtāk sēdēt?
 - sakļauju kājas kopā, 4
 - apsēžos uz vienas kājas, 1
 - ceļgalus sakļauju, bet pēdas pavirzu tālāk vienu no otras, 0
 - pārlietu kājas vienu pār otru, 2
 - izstiepu vienu kāju, 3
 - Kā tu smeijies?
 - bieži un no sirds, 3
 - reti un klusu, 2
 - mazliet ciniski, 1
 - Kā tu gulī?

- uz muguras, 3
 - uz vēdera, 1
 - uz sāniem, 2
- Ko tu dari, iedams telpā, kur gandrīz visi ir tev pazīstami?
 - visus skaļi pasveicinu, 3
 - sveicinu tikai tos, kurus pazīstu, 2
 - atņemu to cilvēku sveicienus, kuri sveicina mani, 1
 - Kādu krāsu kombināciju tu izvēlētos?
 - zaļš - sarkans, 2
 - zaļš - balts, 3
 - zaļš - zils, 1
 - Kādas ģeometriskas figūras tev patīk vislabāk?
 - riņķi, 1
 - četrstūri, 3
 - trīsstūri, 4
 - visu trīs minēto figūru kombinācijas, 2
 - Ko tu domā par nākotni?
 - esmu optimists, 3
 - kā būs, tā būs, 2
 - mazliet baidos no tās, 1
 - Jautājums sievietēm: Kas tev nāk prātā, izdzirdot vārdu "vīrietis"?
 - tēvs, 0
 - antīka skulptūra, 3
 - slavens kinoaktieris, 3
 - kolēģis vai priekšnieks, 4
 - sportists, 2
 - draugs (vīrs), 1
 - Jautājums vīriešiem: Kas tev nāk prātā, izdzirdot vārdu "sieviete"?
 - māte, 0
 - Mona Liza, 2
 - Merilina Monro, 3
 - kolēģe vai priekšniece, 4
 - balerīna, 2
 - draudzene (siev). 1

Novērtējums

12 - 23 punkti

Arī savā darbavietā tev patīk būt it kā nedaudz aizmugurē. Tā gadās tāpēc, ka neproti sadzīvot ar cilvēkiem tā, kā gribētos. Tu proti strādāt, darbu veic rūpīgi. Toties atbildība tev nepatīk. Tu vēlies strādāt mierīgi, kārtīgi paveikt uzticēto, bet tā, lai ne-

būtu darišanas ar citiem. Tev patīk sarežģīts darbs, kas prasa precizitāti, tāpēc acimredzot vispiemērotāk izvēlēties amatu, kur jādabojas ar skaitļiem un faktiem.

24 - 27 punkti

Savu godkāribu esi stingri iegrozījis. Tev nedraud briesmas novirzīties no ceļa. Tu ātri iepazīsties ar cilvēkiem, labi satiec ar viņiem, saproti pārējos, esi spējīgs viņiem palīdzēt, atbalstīt. Ar abām kājām stāvi uz zemes, domāšanā esi realists, proti strādāt sistemātiski un metodiski. Tev būs panākumi ikvienā jomā un darišana ar cilvēkiem.

38 - 50 punkti

Vai tu strādā mākslinieku vidē? Ja ne, tad pamēģini to paša priekam. Tev pietīku izjūtas un temperaments mākslinieka darbam. Labi būtu, ja savu nodarbošanos tu varētu apvienot ar radošo darbību. Tev būtu jāizlemj: vai varēsi viegli dzīvot bez mākslinieka darba? Ja ne, tad attīsti talantu.

51 - 64 punkti

Aiz tavas aktivitātes slēpjas krietni liela iedomība. Tev ir svarīgi atrasties uzmanības centrā un patīk tāda darbavietā, kur vari izcelties, piesaistīt sev uzmanību. Tev ir nepieciešami klausītāji, skatītāji, pat dievinātāji. Ideāla vieta ir tāda, kur tu esi visiem redzams.

65 - 69 punkti

Tu vai kūša no pašpārliecinātības un godkāres. Vienkārši neesi spējīgs būt par otro vijoli, nespēj citiem piemēroties. Labāk viens pats uzņemties visu atbildību, pieprasi tiesības vienpersoniski pieņemt lēmumus, nekā paciet kāda iejaukšanos. Tomēr tev jāuzmanās, lai apkārtējo acis nekļūtu neciešams. Būtu tā, esi patstāvīga individualitāte. Lai gūtu panākumus, tev nav nepieciešams kāds noteikts darbības lauks. Tev ir svarīgi, lai varētu strādāt patstāvīgi un ātri gūt panākumus.

Tulkojusi ANDA LASE

JŪSU

ZINĀŠANAI

LU Veselības un Rehabilitācijas centrs piedāvā:

nodarboties trenāžieru zālē un saunu: LU studentiem - 0,50 Ls/h; LU studentiem "US" biedriem 0,30 Ls/h; pārējiem "US" biedriem - 0,50 Ls/h; pārējiem, kas nav "US" biedri, - 1,- Ls/h;

klasisko masāžu;
zemūdens masāžu;
solāriju.

Ir iespēja izīrēt pasākumiem atpūtas telpu. (LU studentiem, mācībspēkiem un darbiniekiem - atlaides.)

Veselības un Rehabilitācijas centrs atrodas Aspazijas bulvārī 5 (LU Ekonomikas un vadības fakultātes ēkā). Ieeja no pagalma.

Tālr.: 7034638 un 9478015 (mob.).

VĒLAS

SARAKSTĪTIES

Peter Wutschek
Via S. Croce in Gerusalemme, 75
I-00185 Roma (RM) / Italy
E-mail: chitwan@libero.it

Dear Sirs!

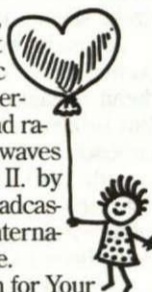
I am German, and as journalist and speaker I am responsible for German programs and radio news on short waves and SAT-Hot Bird II. by the state Italian broadcasting network RAI-International, here in Rome.

Thank You again for Your precious help!

Best wishes for a good and happy New Year 2002!

Yours,

Peter Wutschek
P. S. Penpal-contact in English, German, Italian.

SARUNAS DIVATĀ

Darvas piliens medus mucā

◀ 4. lpp.

zem kājām ligojas, rodas tāds depresīvs noskaņojums, ka pat dzīvot negribas. Sāp otra cilvēka nežēlība, necieņa, visu laiku prātā doma - kā viņš tā varēja, vakar vēl mani glāstīja un skūpstīja, bet šodien uzzinu, ka viņš ar citu ir darījis TO. Sāp ne tikai pats fakts, ka viņš pie skaidra saprāta, zinot par manu eksistenci, ir bijis spējīgs pieskarties citai, bet arī tas, ka viņš ir bijis ar citu tik tuvu, tik cieši blakus, ka tu vāc un ciešāk vairs nav iespējams. Intīmā tuvība starp diviem cilvēkiem ir ne tikai fizisks, bet arī garīgs process. Es nekad nespēju uzskatīt par normālu tādu cilvēku, kurš var vienkārši pārgulēt ar kādu un nākošajā dienā jau par to aizmirst. To var nosaukt vienā rupjā vārdā, par ko senās, vismaz tā vienmēr tiek apgalvots, profesijas pārstāves saņem naudu. Nekad nespēju piekrist tam, ka neuzticība ir nepieņemama. Tās visas ir atrunas. Pilnīgas muļķības! Jebkurš cilvēks, ja viņam ar galvu viss ir kārtībā, ja viņš ir audzis normālā ģimenē un līdz ar to viņam ir izveidojušies augsti morālie principi, nespēs aiz muguras savam draugam vai draudzenei lakstoties ap citiem. Patiesībā tā jau nav nekāda māksla. Manuprāt, māksla ir būt kopā ar vienu. Un ne tikai būt, bet būt skaisti, pilnvērtīgi un

tā, lai abi būtu laimīgi. Māksla ir padarīt laimīgu ne tikai sevi, bet arī otru. Tā jau ir, ka attiecībās tev pašam no daudz kā ir jāatsakās... Zinu, ka rūpes par otru vienmēr būs arī gandarījums pašam. Dots devējam atdodas. Taču galējības arī nevajadzētu aiziet. Jāatrod zelta vidusceļš - nevar visu laiku tikai dzīvot savu dzīvi, katru dienu iet uz darbu un tikai vakarā, kad ej gulēt, atcerēties, ka tavā dzīvē ir vēl kāds, tā starp citu iedodot buču uz vaiga. Bet nevar arī pilnībā aizmirst par savām vajadzībām un dzīvot tikai otram. Ir vajadzīga norma abpusēja sadarbība. Manuprāt, jānāk arī piekāpties, ja birst konflikts. Tas ir ļoti svarīgi.

Atgriežoties pie neuzticības, domāju, ka ir jāreķinās ar to, ka tā var sagraut tavu dzīvi pilnībā un tu pēkšņi vari palikt viens. Nedomāju, ka atradīsies kāds cilvēks, kurš, uzliekot roku uz sirds, varēs apgalvot, ka nevar būt nekā brīnišķīgāka, kā nodzīvot visu dzīvi vienam.

Manuprāt, neuzticība jau sākas ar domām, kā būtu, ja es izdarītu to vai šito un aizietu kaut kur pa kluso izklaidēties ar draugiem. Patiesībā jau ir tā, ka katram cilvēkam būs savs uzskats par to, kurā brīdī sākas neuzticība, tādēļ divu cilvēku attiecību sākumā ir svarīgi noskaidrot arī šo jautājumu - kas kuram ir pieņemams un

kas ne. Man pašai ļoti svarīga ir pilnīga atklātība, savstarpēja uzticība. Es patiešām varu saprast un pieņemt visu, bet tikai tad, ja man arī normāli paskaidro, nevis klusē, un tad atliek vien pašai sadomāties nezin ko. Tādēļ jānāk ar domstarpības un pārpratumu.

Internets noteikti ir laba iespēja iepazīties cilvēkiem, kuri nemēdz bieži iziet sabiedrībā, un noteikti īpaši izdevīga tiem, kuri vēlas laist pa kreisi. Patiešām esmu sarakstījusies ar daudziem vīriešiem, arī ar sievietēm, lai vairāk uz zinātu viņu domas par dažādiem jautājumiem, arī par neuzticību. Parasti sievietes pauda monogāmas domas, un tas mani neizbrīnīja, bet vīrieši - kā nu kurš. Lielākā daļa uzskatīja, ka neuzticība otram aiz muguras ir normāli. Kad jautāju - bet ja nu tava sieva arī tā domā un dara, tad saņēmu šādas atbildes: lai tikai viņa pamēģina, es viņai sadodu, es no viņas izšķirtos. Neatceros, ka kāds teiktu, ka tas ir normāli... Esmu mēģinājusi dažus pārliecināt par to, cik tomēr tas ir bezjēdzīgs pasākums - uzsākt romānu ar mīļāko. Patiešām prāts aptumšojies, ja savu laimīgo ģimenes dzīvi pakļauj riskam - kaut kādām bezjēdzīgām dēkām. Vienīgā jēga - pacelt savu pašcietņu, vērtību. Manuprāt, tas ir tik skaisti - visu mūžu būt kopā ar vienu, izturēt kopā visas dzīves vētras un vecumdienas ar lepnumu teikt - jā, es esmu nodzīvojis velnišķīgi godīgu mūžu. Nevis izlāļāt sevi pa labi un pa

kreisi. Mūsu valstī nekas nav kārtībā ne tikai sociālpolitika. Arī cilvēku domāšana tiek kroplota. Par interneta vīriešiem jāsaprot, ka gandrīz visi vēstulēs sevi sākumā attēlo daudz labākus, nekā ir patiesībā. Taču tāda jau laikam ir cilvēka daba - izlikties labākam. Ir arī tādi, kuri uzreiz pirmajā vēstulē piedāvā seksu, pasaka, ka ir precējies, bet lielākā daļa īpaši nevēlas runāt par savu ģimenes stāvokli. Ja tomēr sāk to darīt, tad nevar apstāties. Ir nācies lasīt patiešām interesantas lietas. Izrādās, ka vīrieši nemaz nav tik visvareni un visvoroši. Arī viņi kļūdas. Tikai pašiem to nepatīk atzīt, vai kā nepatīk, un visretāk jau par kļūdu tiks atzīta neuzticība vai vismaz domas par to. Reiz bija pat gadījums, kad kāds mācītājs piedāvāja kļūt par viņa mīļāko. Patiesībā katru reizi, kad kāds vīrietis paziņoja, ka ir precējies vai satiekas ar kādu, bet tas viņam netraucēs satikties arī ar mani bez mazākajiem sirdsapziņas pārmetumiem, man ir gribējies viņu sūtīt paši saprotat, kur. Kad jautāju, kāpēc tieši ar tevi man vajadzētu satikties, lielākā daļa vīriešu apjuk un nezina, ko atbildēt. Vai tad viņš tiešām nav ne ar ko īpašs? Vai tad viņš nav īpašs ar to vien, ka ir vīrietis un piedāvā man satikties? Cik nožēlojami, es pie sevis nodomāju. Secinājumi? Interneta ir ļoti maz sakarīgu, godīgu, kārtīgu vīriešu. Toties esmu labāk izpratusi vīriešu domāšanu. Jāatzīst, ka manas cerības uz to, ka visi nav tādi, ir kriet-

ni sarukušas. Izvērtēts arī diezgan daudz laika, jo tās interneta padarīšanas rada nopietnu atkarību. Nevar normāli iesākt dienu, ja nav izlasīti meili. Trakums. Tagad vairs ne ar vienu nesarakstos. Visas tās sarakstes un čatošana liekas tik smieklīga nodarbošanās! Turklāt man ir pasaulē labākais draugs, un es nevēlos viņu tracināt ar savu darbošanos pie kompja (viņš gan mani joprojām tracinā, bet es ceru, ka viņš tur nekādas "stelles nebida"). Mums bija nepatīkama saķeršanās meilu dēļ, nekādi nevarēju ieskaidrot, ka sarakstos tikai intereses pēc, nevis lai iepazītos. Es jau arī droši vien neticētu. Tā kā viņš tāds greisirdīgs un aizdomu pilns, sarakste ar svešiem cilvēkiem bija nopietns iegāns nesaskaņām. Tagad vēlos publiski atvainoties viņam - lūdzu, piedod man manu stubu atkarību. Ir taču tik skaisti, ka mēs esam viens otram. Kā divi pilieni, kas satikušies okeānā.

Novēlu atcerēties noderīgas patiesības: katra reakcija rada pretreakciju, nekas nenotiek tāpat vien - katrai rīcībai ir pamatojums. Un neaizmirstiet iepriecināt savus mīļos ne tikai Valentīndienā! Mēs nevienam nesam mūžīgi, katra diena var būt pēdēja, un līdz ar to var palikt daudz nepateikta...

Ja arī Tu vēlies dalīties savā pieredzē, izteikt savu viedokli, droši meilo: linda.kalmina@navigator.lv

LINDA KALNIŅA

SVEICAM

"US" vecbiedram - 95!

Pagājušajā mēnesī tika atzīmētas divas dzimšanas dienas: 29. janvārī - "Universitātes Sportam"; 30. janvārī - vienam no tā izaukdētājiem ALBERTAM RIEKSTIŅAM.

Šogad, vecmeistara, olimpieša 95. dzimšanas dienā, un laikā, kad jubilāru godināja valsts vadība, šodienas olimpieši un daudzi citi, Riekstiņa kungs atminējās Latvijas Universitāti un tajā pavadītos gadus. Sportošanas un strādāšanas dēļ studijas mežsaimniekos ieilga.

Desmit gadus bijis "US" darbvedis (kasieris), arī kluba pārzinis, slēpošanas bāzes pārzinis, Latvijas Konservatorijas zāles, ko irēja LU, pārzinis...

Pirmajā vietā liku kalpošanu "Universitātes Sportam", par studiju laiku stāsta vecmeistars, - biju klāt "US" dibināšanā, tad tā darbinieks. Manā aprūpē vienmēr bija cilvēki un sports svaigā gaisā, tas mani uzturēja, - atceras jubilārs.

Pirmais Latvijas meistars 50 km slēpojumā, piedalījies biatlona iesākumos Latvijā, toreiz tā dēvētajā militarizētajā slēpojumā. Piedzīvojis laikus, kad skolās sporta nodarbību nebija, un brīdi, kad tās sākās. Skrienot sporta tērpā, redzējis slēpties mūkošas tantiņas.

28 gadu vecumā pirmo reizi pamēģinājis šampanieti. Jubilejas dienā jautāju, cik daudz viņa līdz šim izdzēris. - Pilnas divas pudeles nebūšot...

Līdz 1940. gadam 33 reizes bijis ārzemēs. Vainagojums - dalība Olimpiskajās spēlēs Germiš - Partenkirhenā 1936. gadā.

Vai pēc tikpat liela laika šodienas sportošana būs dēvējama par iesākumiem?

Laiki mainījās, par ārzemju ceļo-

jumiem varēja tikai sapņot un atminēties. Vajadzēja atļaujas pat uz Liepāju. Bet A. Riekstiņam pēc 1945. gada tur "neieteica" braukt. Netika. Vienā mūžā cilvēks var daudz pieredzēt.

- Kā mūžu garš sapnis pagājusi agrā bērnība, bēgļu gaitas Pirmā pasaules kara laikā, skolas gadi, studijas un aizraušanās ar sportu līdz sirmam vecumam, - tā vecmeistars.

Ar Riekstiņu ģimeni esam pazīstami... jau 40 gadus! Satikāties, kad pārstāvēju Universitāti kalnu slēpošanā. Riekstiņa kungam piemīt daudzi tēlaini un pamācoši teicieni. Tā Itālijā, Turīnā, studentu pasaules meistarsacīkstēs (tagad universiādes), atminot vērotos peldētājus, īpaši peldētājus marmora baseinā, viņš salīdzina: "Kā kafijas pupiņas pa zelta vilņiem." Par dzīves ritmu: - "Steigšanās aptumšo prātu." - Par piedalīšanos Latvijas Olimpiskās komitejas (LOK) atjaunošanā: - "Bija sajūta, ka steigāmies uz nākošo olimpiādi."

Pirms dažiem gadiem bijām kādā ļaužu pulciņā. Sākās diezgan ierastas runas: aldziņas, pensijas... Tajos brīžos cienījamais olimpietis vēroja apkārtni, tad ierunājās par sportu, atminējās kādu cilvēku. Valodas mainījās. Kad atkal sākās sarunas par pensijām, aldziņām, vecmeistars kavējās atmiņās un vēroja dabu.

Par cilvēkiem viņš ir gādājis un interesējas joprojām. Sūta vēstules uz daudzām zemēm, kur izklidināti galvenokārt "US" kādreizējie dalībnieki. Atminas gandrīz visu jubilejas, dzimšanas dienas, sveic svētkos un sūta kuplas aplokšnes ar dzimtenes sporta notikumiem. Visu joprojām zina un vēro pārraides.

Jubilejas dienā 30. janvārī pie Alberta Riekstiņa: Jānis Brikmanis, Uljana Semjonova, jubilārs, Oskars Martinsons, Pāvils Zariņš

Lūkoju pasaules meistarsacīkšu un olimpisko spēļu laikā vērot sporta pārraides kopā ar Riekstiņa kungu. Tad dzirdu par agrākajām sacensībām, domas par šodien, kādu senu dziesmu, t. sk. Somijas, Polijas... četru valstu himnas, ko jubilārs dzirdējis pirms apmēram 70 gadiem. Arvien saka, ka Universitātes studentēm universiāžu, starptautisku sacensību parādēs vajadzētu iziet tautas tērpos. Trīsdesmitajos gados tāds skats savaldzinājis skatītājus: latvietes līdzinājās gleznām.

Šajās dienās daudzi pateicās bijušajam valsts trenerim, "Daugavas" CP darbiniekam, arod biedrības sporta vadītājam, "US" līdzveidotājam.

Akadēmiķis Tālis Millers ir klāt katrā Riekstiņa kunga godināšanas reizē. 1946. gadā no Jēkabpils ieradās divi zēni ar vienu sporta krekliņu un vēlmi startēt republikas jau-

natnes meistarsacīkstēs. Par pietiekumu abiem nebija ne jausmas. Albertam Riekstiņam - izlemšanas tiesības un atbildība. Rezultātā golas un vieta jaunatnes izlasē. Nākošais ZA prezidents vairākkārt sacījis, ka tas izšķīra ne tikai viņa sporta dzīvi, bet, iespējams, arī zinātni.

Tā daudzi jo daudzi atminas, ka jubilārs bija saprotošs un visā ieinteresēts sporta darbinieks. Ar Riekstiņa gādību tika atrasts un sportā ievadīts basketbolists Jānis Krūmiņš, Liepaskalnam kārtoti dokumenti pasaules rekordiem, Ārija Gulīte un Lāsma Avotiņa, nākošā pasaules čempione, vadītas uz pirmajām lielajām sacensībām utt., utt. Vēlāk rikoja plašus sporta un atpūtas pasākumus simtiem cilvēku.

Lāsma Kauniste (dzim. Avotiņa) nupat kļuva par pasaules rekordisti savā vecuma grupā senioriem, par

Telefoniski Albertu Riekstiņu sveic Ivars Paunis, bet klātienē tūlīt roku spiedis Tālis Millers

Ēiropas čempioni, bet, kad februāra vidū atgriezies no pasaules čempionāta Šveicē, abas ar Āriju ies pie Riekstiņa kunga.

Īsumā:

Dzimis 1907. gada 30. janvārī "Dangās", Korgelciemā, Cires pagastā pie Tukuma. Vecāki - zemnieki. Pirmo reizi Latvijas meistars 1929. gadā 30 km slēpojumā. Pirmā medaļa 1926. gada 24. februārī sliedošanā Tukumā. Sacensībās piedalījies 20 sporta veidos, 22 medaļas Latvijas meistarsacīkstēs slēpošanā. Starts: olimpiskajās spēlēs, divreiz pasaules meistarsacīkstēs slēpošanā, četras reizes - studentu pasaules meistarsacīkstēs.

48 darba gadi. 40 gadi sporta organizatoriskajā un trenera darbā. Studijas LU sāka 1926. gadā.

LU BIBLIOTĒKĀ

Jauns gads arī grāmatniecībā

Ir gada sākums, tomēr LU Bibliotēkā jau ienāk nule izdotās grāmatas.

Viens no mūsu grāmatniecības izcilākajiem prātiem Ojārs Zanders nācis klajā ar darbu "Senās Rīgas grāmatniecība un kultūra Hanzas pilsētu kopsakarā". Rīga bija un atkal ir Hanzas pilsēta, tas nozīmē ne tikai ekonomiskos, bet arī kultūras sakarus. Grāmatā izvērtēti kultūrlāņi, kurus Rīgā atstājuši dažādi laikmeti.

Divās daļās iznācis apjomīgs darbs "Latvijas viduslaiku pils", atainojot mantojumu, daļa no kura tagad atdzimst.

Viens no lielākajiem Latvijas zinātnes vēstures speciālistiem Jānis Stradiņš uzrakstījis darbu "Latvijas Zinātņu akadēmija: izcelsme, vēsture, pārvērtības". Šo darbu īpaši saistoši lasīt tādēļ, ka akadēmiķis Jānis

Stradiņš pats bijis daudzu ievēribas cienīgu notikumu līdzdalībnieks un aculiecinieks mūsu Zinātņu akadēmijas dzīvē. Viņš iniciējis neskaitāmas mūsu inteliģences aktivitātes Atmodas gados.

Izdotas vairākas grāmatas, kuras varētu ieinteresēt psihologus un politologus. Politologu Arta Pabrika, Elmāra Vēbera un Reiņa Āboliņa grāmatā "Atsvešinātības pārvarēšana" veltīta vienai no mūsu sabiedrības sāpīgākajām problēmām - integrācijai, kas, protams, nozīmē ne tikai latviešu valodas apguvi, bet arī daudzas citas sfēras. Piemēram, sociālo integrāciju. Līdz konsolidētai, daudz maz uz vienām vērtībām orientētai sabiedrībai mums vēl tāls ceļš ejams.

Arī Latvijā jauniešu vidū plosās narkomānija, kura neizbēgami noved

pie degradācijas un priekšlaicīgas nāves. Iznākusi Kristiānes F. grāmatā "Mēs, Zoo stacijas bērni" - saistošs dokumentālais literatūras darbs, kuram priekšvārdu uzrakstījis narkologs Jānis Stradiņš. Viņa skatījumā situācija šodienas Rīgā atgādina gaisotni septiņdesmito gadu Berlīnē. Arī pie mums jauniešu vidū pastāv ilūzijas par vieglajām un it kā nekaitīgajām narkotikām. Arī pie mums daļa vecāku smagi strādā, lai mājās nekā netrūktu, aizmirstot, ka lielākā vērtība, kas viņiem uzticēta, ir bērni. Turīgo vecāku atvases tad jūtas tikpat novārtā pamestas kā ielas bērni.

Ikvienu tēvu un māti, kuri vēlas labāk saprast savus bērnus, ieinteresēs grāmatā jaunās paaudzes psiholoģijā: Davis F. Bjorklund "Children's thinking".

Iznākusi grāmata par gleznotāju Vitāliju Kalvānu. Darbs ir bagātīgi ilustrēts ar viņa darbu reprodukcijām.

Scenogrāfa un gleznotāja Ludorfa Liberta talanta cienītājus iepriecinās grāmata par šo košo, neparasto parādību mūsu mākslā.

Tiem, kurus saista pirmatnējā māksla, interesanta šķitīs angļu valodā iznākusi grāmata "Native Art of North America".

Iznācis elegants mākslas izdevums ar sudraba apvāku, kurā reproducēti izcilu visdažādāko laikmetu gleznotāju veidoti pašportreti.

Linas Birziņas apcere "Latvijas Universitātes tiesībzinātnieki. Tiesiskā doma Latvijā XX gadsimtā" veltīta mūsu pašu augstskolai. LU nav vienīgā mācību iestāde, kurā gatavo juristus, taču tradīcijām bagātā

kā gan. Juristi gatavoti dažādos laikos, un arī apmācības ievirze bijusi atšķirīga. Linas Birziņas pētījums rāda, kā veidojās un kāda bija juristu sagatavošanas sistēma atšķirīgajos laikmetos.

Par izcilām personībām - vienas dzimtas divu paaudžu juristiem - un viņu devumu Latvijai stāsta izdevums "Divas paaudzes Latvijai, tiesībām, zinātnei". Šis darbs veltīts senatoram Augustam Lēberam un profesoram Dītriham Andrejam Lēberam.

Iznākusi "Ilustrētā dzīvnieku enciklopēdija", kura noderēs gan skolu audzēkņiem, kas apgūst bioloģiju, gan dabas draugiem un citiem interesentiem. Izdevums ir ne tikai krāšņi ilustrēts, bet arī sniedz bagātu informāciju.

Aicina rakstītais vārds

Tie, kuri interesējas par literatūru, jauno grāmatu izstādē šoreiz var iepazīt īpaši krāšņas un izsmalcinātas grāmatas - gan pēc satura, gan noformējuma kvalitātes.

Bagāts ir latviski rakstītais vārds. Vairākiem no mūsu ievērojamākajiem autoriem tiek izdoti raksti. Viņu vidū ir smalkā stilistē, vārda "garšu" izjūtošā un lasītāju mīļtā prozaikē Regīna Ezera. Ceļu pie lasītājiem sāk viņas rakstu 2. sējums, kurā ievietoti stāsti no darbiem "Sauls atspulgs", "Nakts bez mēnesnīcas", "Varmācība", "Nodevība".

Daudziem ir tuva Kārļa Skal-

bes bagātā dvēsele dzejā un pasākās, bet "Mazās piezīmes" kļuvušas par istenu latviskuma Biblii. Iznācis Skalbes darbu kopojuma "Mūža raksti" 1. sējums. To ievada Imanta Ziedoņa apcere "Skalbis-kums", kurā teikts: "Kārlis Skalbe ir latviskā gara pārstāvis pats par sevi un pats ar sevi".

Mūsu tautas sirdsapziņai - dzejniecei un prozaikē Vizmai Belševicai nācis klajā rakstu 3. sējums, kurā ievietota proza no krājumiem "Kikuraga stāsti", "Nelaime mājās", "Lauztā sirds uz goda dēļa", "Zem zilās debesu blodas".

Īsts salda is ēdiens augsta limeņa izsmalcinātas prozas cienītājiem -

latviešu noveļu izlase "Savādi likteņi", kurā lasāmi 28 rakstnieku darbi, kas tapuši laikā no 1865. līdz 1944. gadam. Te publicētas Aleksandra Čaka, Anšlava Egliša, Rūdolfa Blaumaņa, Jāņa Poruka, Augusta Saulieša, Annas Brigaderes, Pāvila Roziša meistarnoveles.

Iznākušas vairākas krāšņi noformētās dzejoļu grāmatas: Aleksandra Čaka simtgadei veltītā dzejas izlase "Tikai tevi", kurā mūsu pilsētas dzejnieka darbi lasāmi gan latviski, gan sešās svešvalodās, latviešu mīlas dzejas paraugi izlasē "Tu un es" un grāmata "Ko dziedāja Rīgas gaiļi?" ar simt mūsu izcilāko dzejnieku vārsēm par Rīgu.

Sakarā ar Annas Brigaderes jubileju iznākusi viņas dzejas izlase "Ja saule tev sirdī", bet Ivara Ivaska darbi apkopoti grāmatā "Baltijas eļģijas". Klajā nākusi latviešu literatūras miniantoloģija "Asinsbalss", kurā publicēti Gundegas Repšes, Paula Bankovska, Knuta Skujenieka un citu rakstnieku darbi.

Nu jau vairāk nekā desmit gadus dzimtenē izdod trimdas latviešu rakstnieku darbus. Andrejam Johansonam visu mūžu bija "Rīgas svārki mugurā". Atzīmējot mūsu galvaspilsētas astoņsimtgadi, iznākusi viņa grāmata "Visi Rīgas nami skan". Tajā ieraugām mūsu mīlo pilsētu tās ziedu laikos - trīsdesmi-

tajos gados.

Dramaturga Jāņa Jurkāna lugu izlasē "Viņš taču ir muļķis!" ievietots labākais rakstnieka devums. Viņa lugu pasaule ir padrūma, bezcerīga, izeju no situācijas neredz ne tajā ierautie cilvēki, ne pats autors. Kā zemdegas gruzd smeldzošas sāpes par cilvēkiem, kas nevis dzīvo, bet nožēlojami veģetē. Haotiska, pretrunu piegrūzta ir telpa un laiks, kas atvēlēts viņu vienīgajam mūžam.

VIJA APINĪTE

(Turpinājums sekos)

TEĀTRA PELE VĒRO

Par to pašu

"Visu, ko cilvēks savā dzīvē dara, viņš dara tādēļ, lai izpelnītos mīlestību vai kompensētu tās trūkumu."

Nezinu, kas teicis šos vārdus – tos kopā ar apsveikuma kartīti saņēmu no kāda cilvēka. Nezinu, vai tā ir patiesība, jo ar patiesību taču ir kā ar bitēm – nekad neko nevar zināt. Un ja nevar zināt, atliek vienīgi minēt.

Tātad. Sākumā pieņemsim, ka

vārdiem ir tainība. Un lūk:

Es šorīt pamodos, lai – dies' pas! – nenogulētu savu LAIMĪGO DIE-NU. Ieturēju diētiskas brokastis, ievēdoju savu pūt-un-palaid- frizūru, nopūderēju degunu (lai mīlestība mani pamana) un pārmaiņus pēc pagaidīju nākamo trolejbusu (jo, ie-

spējams, tieši tajā brauks arī VIŅŠ).

Diena kā jau parasta darbdiens. Skriešanas un kavējumi, pāris maznozīmīgas tikšanās, starpbrīžu plāpas, vārdusakot – nekā īpaša. Kā jau vienmēr. Vismaz vakaram jābūt īpašam. Kā nu ne – Dailē rāda "FIGARO KĀZAS". Burvīgi! Ja neveicas pašai, jālūko, kā tie citi pie otrām pusēm tiek.

Pavisam vēls vakars mājupbraucot: tik ilgi no vietas es sen nebiju smējusies! Vēl tagad smieklī nāk – kāds neapstēsts dunduks varēja būt šis mazais, izvirtušais nekauņa pāžs (spēlētājs laikam bija Egons Dombrovskis) – lai man šitāds virtelis tik panāk klāt! Ak, un kā tas Artūrs, nē, Figaro tik pašpārliecināti spēja izkulties laukā no visām ķezām un beigās vēl ne tikai pats apprecēties, bet arī citus apprecināt! Un kas par greznām štātēm viņiem bija mugurā! Hmmmjāāā... skaisti dzīvot tajos laikos! Ak, un kāda gan man būtu šī diena, ja nebūtu šīs izrādes! Ja nebūtu teātra, kā gan savādāk es izjustu tik daudzveidīgu emociju pieplūdumu sevi? Kā es sajūstu iemīlēšanās neprātu, greizsirdības mokas un laimi caur asarām tik isā laika sprīdī? Jā – cik labi, ka vēl ir, kur paverties...

Un tagad pieņemsim, ka cilvēks nebūt nerikojas ne mīlestības, ne tās kompensācijas vārdā.

Tātad. Es no rīta piecelos, jo gluži vienkārši ir muļķīgi visu dienu nogulēt un, galu galā, varēšu izgūlēt zem zemes cik tik uziet. Diētiskas brokastis ieturēt ir veselīgi, frizūra jau tāpat jāatsvaidzina (neblandīsies tač' pa pasauli kā tāds

putnubiedēklis zemeņu laikā), bet nākamajā trolejbusā vienkārši būs mazāk cilvēku, un maz kas vēl var atgādīties. Un uz kādu teātra izrādi var arī kādreiz aiziet. Gabals jau nenokritis. Tas nekas, ka šizets muļķīgs (par mīlestību jau neko sakarīgu nevar parādīt) un beigas iepriekšparedzamas. Tāpat nav nekā jēdzīga ko darīt. Tikpat labi varētu aiziet uz kinu, taču tur emocijas nebūtu tik dabīgas, tik tiešas, tik....

Mjāāā... bet nekad jau neko nevar zināt.

P! Dažreiz tomēr zināt var, un kā vēl var! Par to liecina jūsu sūtītās atbildes uz konkursa jautājumiem. Paldies jums visiem par lieliskajām un daudzveidīgajām atbildēm, taču atalgojumu divu brīvbiļešu izskatā uz kādu no DT izrādēm saņems tās, kas ieguldījušas vislielākos pūliņus: **Anita Auziņa, Ilze Krastiņa**. Īpaši ar originalitāti mani pārsteidza Viņas Majestāte hercogiene **Sandra Virza**, kas būs cienīga saņemt trīs brīvbiļetes. Meitenes, zvaniet DT administrācijai (7294444)!

Pārejie neskumstiet, jums ir iespēja apliecināt sevi, piedaloties šajā konkursā:

1. Nosauc vismaz trīs DT izrādes par (un ap) mīlestību!
2. Kurš režisors ir iestudējis "Figaro kāzas"?
3. Vai tu piekriti sākumā minētajiem vārdiem?

Atbižu versijas gaidīšu līdz 15. februārim "UA" redakcijā vai arī savā virtuālajā p/k: pele@latnet.lv

Atā!

PELE

AVĪZEI BŪS 80

Mani
uzplaiksni
divas
asociācijas

Anita Brauna - laikraksta "Diena" korespondente

Dzirdot Universitātes Avīzes vārdu, mani uzplaiksni divas asociācijas. Vispirms — tā bija mana pirmā žurnālistiskā pieredze, biju sporta korespondente. Nemot vērā, cik atšķirīga ir iegrozījies pārējā darba dzīve un cik tālu esmu no sporta, man tas šobrīd liekas visnotaļ amizants manas karjeras sākums.

Otra asociācija — cilvēki. Laiku, ko nostrādāju "UA", neatceros ne ar savām izjūtām, ne notikumiem, ne darba epizodēm, taču atminos cilvēkus, kurus tur satiku. Vislielākā mikla man ir Māris Vītols — tagad Saeimas deputāts, toreiz Ingerūns, kura darba specifika un pienākums "UA" slejās bija plēst jokus. Šķiet, viņam tas padevēs un pietāvēja, un es nekādi nespēju izskaidrot, kāpēc tolaik viņš bija tāds vai kāpēc pašlaik — pilnīgi savādāks. Korespondente Inese Voika, vadot sabiedrisko organizāciju par atklātību "Delna", tagad cinās pret korupciju un bija izpelnījies žurnāla "Santa" nomināciju kā viena no sievietēm, kas pēdējos desmit gados visvairāk ietekmējusi sabiedriskos procesus valstī. Mārtiņš Barkāns, "UA" teksta ievadītājs un maketētājs, vēlāk privatizēja ziņu aģentūru "LETA" un no drupām izveidoja plaukstošu uzņēmumu. Nezinu, kas bija tas "UA" pievilksanas spēks, bet caur avīzi ir izgājusi koša personību buķete. Vēl man šķiet, ka, piedodiet, visnotaļ vienmuļajos un pelēcīgajos studiju gados, ko nodrošināja fakultāte, "UA" man bija sava veida sprauga, kas ļāva ielīst tajā studentu būšanas daļā, kur kūšāja dzīve, sprēgāja aizraujošas idejas un rosījās interesanti cilvēki.

"UA" pasākumā 90. gadu sākumā. No kreisās: Māris Vītols, Inese Voika (augšā), Jolanta Apine, Inga Reča un Anita Brauna

MŪZIKAS STŪRIS

"Jaffa Vairs Nav Modē*"

Jeb progresīvas izklaides elitāriem autsaideriem

Ja esi **ambiciozs**. Pašpārliecināts. Katrā ziņā **labāks**. Vai vismaz **savādāks**. Tād **Jaffa** ir Tev. (!Un Tu **Jaffas mailing listē**!) Lai dzīvotu. Domātu. Un baudītu. To, kas vairs nav modē. Kas ir **vinpus krūtā**. Ārpus: "Visi dara tā!". Lecīgs domāšanas veids. **Izaicinošs** mūzikas stils. **Kontrastējoša** izklaides un kultūrvides sintēze. Attieksme. **Kustība**. Virziens. **JaffaRiga Project Made in Latvia 100%**.

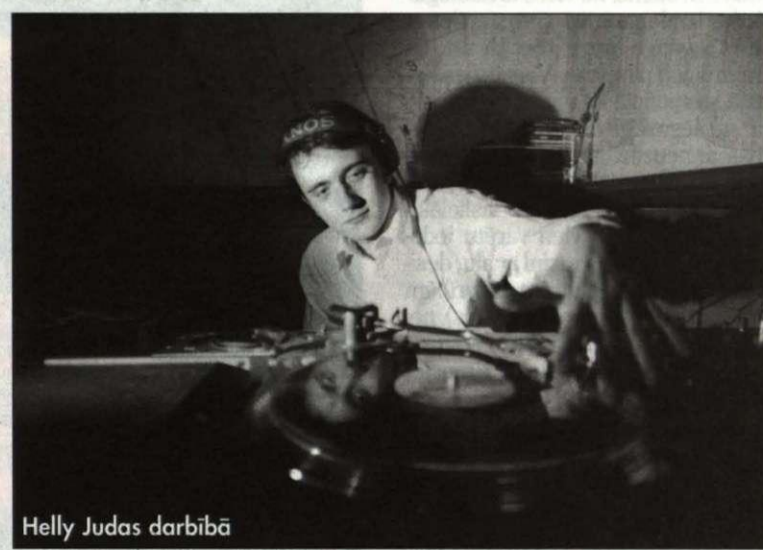
www.jaffariga.lv turpat jau divus gadus ir virtuālā **mitinga** vieta vairākiem desmitiem **jaffamenu**. (!Puse no kuriem šobrīd atrodas ārzmēs!) **Radoši intelektuāļi**. Dizaina, video un gaismu erudīti. Didžeji un visādi citādi **party people**. Viņi atver savus maciņus. (!Starp citu to īpašnieku **vidējais vecums nav pat divdesmit pieci gadi!**) Samet katrs pa pārdesmit latiem. Un **rada kārtējo apvērsumu** vienmuļi pelēkajā izklaides dzīvē. **Sokē**. **Provoce**. **Ietekmē**. (!Ar jau notikušajiem projektiem – **Funky Sisters**, **98% Jazz** un **98% Funk**, kā arī ar šibrīža akciju **Jaffa vairs nav modē!**) No viņa skapuplatēm un spoguļbumbu gaismaspēlēm. Caur **Jaffas** didžeju kvarteta – **Helly Judas**, **Juvera**, **Heincha** un **Soho** – eleganti mikstajiem mūzikas gabaliem. (!Pēdējā ir vienīgā meitene Latvijā, kas darbojas didžeju apvienībā!) Visu **asinis sāk ritēt** citā melodijā. **Disco**. **Funky Acid Jazz**.

Veras redakcijas durvis. Tas ir Viņš. Didžejs **Helly Judas**. **Skandalozākais** no **Jaffafaces**. (!Pēc grupas **Mame** dziesmas **I'll fly** iekļaušanas saviem faniem sarīpētājā bezmaksas CD "**Jaffa Vairs Nav Modē**" Nr. 2 pret **Helly** ir iesniegta

prasība autortiesību aģentūrā par grupas un **Mikrofona Ierakstu** dezinformēšanu!) Tūkstošos mērojamās skapuplašu kolekcijas īpašnieks. Pases vārdā **Artūrs Mednis**. Viņš arī Latvijas Universitātes students. Savulaik vadījis **Radio KNZ** autorraidījumu **98% Funk**. Spēlējis grupās **Lolitas Brīnumputns** un **Sirke**. Šobrīd ir instrumentāli eksperimentālā sapņu projekta **KUBA** menedžeris. (!Tā sastāvu veido **Arnis Račinskis** no **Dull Doll**, **Jānis Žilde** un **Toms Ostrovskis** no **Satellites LV**, **Mareks Ameriks** no **Zaļās Saules** un **Martinez Gonzalez** no **Lolitas Brīnumputna!**)

Ekscentriskis. "Mēs esam vieni no vislabāk apmaksātajiem didžejiem Latvijā. Lai gan īpaši to nereklamējam, **bieži tiek aicināti spēlēt** dažādu firmu prezentācijās un rautos. **Esam uzstājušies** Lietuvā, Igaunijā, Somijā un pat izklaides kultūras galvaspilsētā Londonā. Kā **Jaffas** didžeji saņemam patiešām lielus honorārus. Tomēr **Jaffa** nav **business**. **Peļņa** nav mūsu **pašmērķis**. Sniega krava pie kafējnīcas ieejas bezsniega ziemā projekta **Funk 98%** ietvaros. Apelsīnu plūdi šī paša projekta noslēguma **pārtijā**. Simts par brīvu izdalīti CD ar **Jaffas** visbiežāk atskatotajām dziesmām akcijas "**Jaffa Vairs Nav Modē**" Nr. 1 un Nr. 2 laikā. Tā ir **Jaffa**. Par mūsu naudu. Citu **emocijām**. Kopīgam **flingam**. Un **reklāmai**. Ko **neizmirst**."

Snobisks. "Mēs esam **Jaffa**. Cilvēki, kas **uz citu fona izeļas** ar to, ka kaut ko **dara savādāk**. Uzskatām, ka **labas lietas** cilvēkiem ir **jādod bez maksas**. Ar pāris izņēmumiem visi **JaffaRiga Project**

Helly Judas darbībā

organizētie pasākumi ir bijuši par velti. Nekomerciāli. Ar flaijeriem. Mēs gūstam baudu, ja uz **Jaffu** atnākušie **jūtas apmierināti un laimīgi**. Cilvēki ir **jautri**. Viņi **atbrīvojas**. Dejo."

Starp citu, **Jaffa** vairs nav modē. Tieši tāds ir radošās apvienības **JaffaRiga** pēdējās akcijas nosaukums. Ar visai **kliedzošu** jautājumu: "Kas ir modē?" (!Lai gan **Helly** svēti dievojas – neesot zinājis, ka **Modē ir Dizzi**, smieklīgs šķiet fakts – **profesionālie tusētāji** vēl joprojām izvēlas **Jaffu!**) Akcija sākās pagājušā gada septembrī un turpinās vēl joprojām. Ar līdz šim vēl nedzirdētu saukli: "Modē ir tas, kas vairs nav Modē!". Tas ir **Jaffas mērķis**. Kūdit domāt un **rūdit diskutēt**. Par to, kas ir modē un kas nav. Kas ir moderns. Un kas tāds nav. Galu galā, kas vispār ir mode. Un kāpēc tā ir tāda. (!Baltas

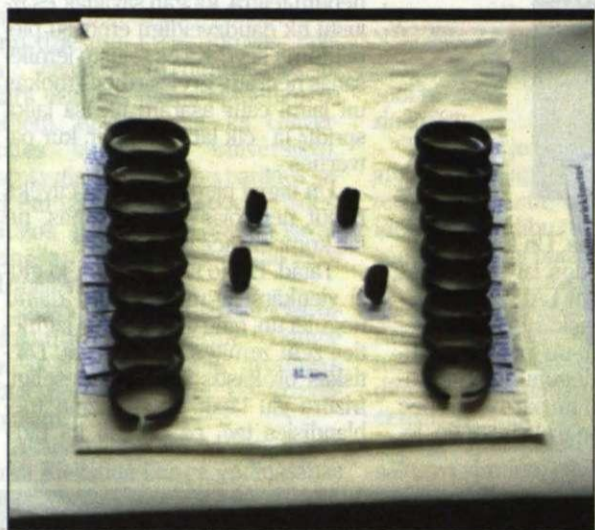
rozes... Kāķenam, kurš atteicās... No rajona...!) Pati **Jaffa** vairs nav modē. Tā vairs negrib būt modes lieta. Jo mode modes dēļ vēl neliecina par patiesu **kvalitāti**. Mode nāk un aiziet. Bet paliek vērtības. **Paliekošas vērtības**. **James Brown**. **Eddy Grant**. **Buddy Rich**. Un **Jaffa**.

Vai Tu **vairs neesi modē**? Atbildes meklējumos ļauj **Jaffai** sevi testēt. Sāc visu no sākuma. Lēni un **izjusti** vēlreiz visu izlasi. Jo īpaši izceltos vārdus. **Sadzirdi** tos. Un **saredzi** sevi. Vārdos. Jo tie ir **Jaffa**. Vai ārpus tiem. Kas **Jaffa** vairs nav. Ja paliec ārpusē. **Neskumsti**. Masu kultūras kombinātā Tevi ielaidīs. Ja esi iekšā. **Uz priekšu**. 16. marts. Sestdiena. **Cassablanca**. "**Jaffa Vairs Nav Modē**" Nr. 3. Tās ir beigas. **Jaffas** akcijai. Un šim rakstam.

GITA LIEPIŅA

RUNĀ STUDENTI

... jeb arheoloģiskie izrakumi Puzes pagasta Lejaskroga kapsētā

◀ 1. lpp.

projekta ietvaros. Gandrīz visu jūliju: no 1. līdz 19. datumam mēs pavadījām Ventpils rajona Puzes pagastā. Izrakumu galvenais mērķis bija noskaidrot, vai tur atrodas kuršu uguns kapi. Izrakumu vieta ir līdzena pļava, kur kādreiz bijis Lejaskrogs, no kā arī radies kapsētas nosaukums. Nevar droši apgalvot, bet daži speciālisti uzskata, ka kapsētas teritorijā atradusies baznīca, ap kuru bijušas apbedījuma vietas. Tam joprojām nav atrasts pamatojums. Pavisam tika atsegti 96 apbedījumi, kuri datējami ar laika periodu no XIV līdz pat XVII gadsimta beigām, un iegūtas 800 senlietas. Daļa atradumu nāk no postītiem apbedījumiem. Starp interesantākajiem minamas visdažādāko formu saktas, pīta bronzas važiņu josta – slenģene, vainadziņi ar bronzas apkalumiem, kaklarotas no krellītēm ar neapstrādāta dzintara gabaliņiem, sakta ar lūša naga piekariņu, gredzeni, aproces un naži, kā arī dažādu laiku monētas, starp kurām vecākās datējamas ar XIV gadsimtu. Jāpiemin, ka kapos bija ieliktas vairākas monētas, bet parasti viduslaiku apbedījumos atrod vienu vai pat pusi no monētas. Viens no unikālākajiem atradumiem - apmēram 50 gadus vecam vīrietim kapā līdzī ielikta sudraba pakavveida sakta ar ziedveida galiem, kā arī masīva kaujas vāle no bronzas, josta ar sudraba pogām un inkrustēta sudraba sprādze, kā arī citas vērtlietas. Līdzīgi dotās mantas liecina par vīrieša īpašo stāvokli tālaika sabiedrībā. Tika atsegti arī bagātīgi daudzu sieviešu apbedījumi. Kādā sievietes

kapā bija pat desmit saktas, kas ir "fantastiski liels skaits". Citām mirušajām sievietēm līdzīgi dotas piecas līdz septiņas saktas. Pēc antropoloģes G. Zariņas kundzes secinājumiem, apglabāto cilvēku kaulu stāvoklis norāda, ka tālaika sabiedrība bijusi veselīga un spēcīga - dzīvojuši mierīgu dzīvi.

Mirušie kapsētā guldīti, ievērojot gan kristīgās, gan arī pagāniskās tradīcijas: saskaņā ar katoļu baznīcas prasībām, ievērojot rietumu virzienu, tomēr līdzīgi dotās rotas liecina, ka izpratne par aizsauls dzīves vajadzībām atšķiras no kristietības pamatnostādņiem. Atsegti apbedījumi un iegūtas senlietas ļauj ielūkoties XIV - XVII gadsimta puzenieku garīgajā un materiālajā kultūrā, būtiski papildinot priekšstatus par Ventpils novada iedzīvotāju tālaika dzīvi. Protams, ka visos arheoloģiskajos izrakumos nevar sastapties ar tik "bagātīgu lomu", bet jāsaprot, ka mums ļoti paveicās. Vispārpieņemtā stereotipā, ka visi kurzemnieki ir neviesmīgi un svešiniekus uz tver ar neuzticības devu, trūkst ticamības momenta!!! Jo vietējie ("iezemieši") uzņēma mūs ar vislielāko viesmīlību, kādu vien varētu iedomāties! Pat kopēji tusiņi ar alu, desinām un citām jautrām izdarībām (kā jau arheologiem pienākas) nebija nekāds retums.

Citiem vārdiem sakot: "Brauciet nākamvasar ciemos!"

P. S. Man kā vēsturniecei jāsaprot: "Arheologi rullē!"

LU Vēstures un filozofijas fakultātes
2. kursa studente **LELDE LABĀNE**

Kļūdas labojums:

"UA" Nr. 9. 2. lpp. rubrikā "Stipendija" 1. rindkopā jālasa "LZA prezidenta akadēmiķa J. Stradiņa.." Atvainojamies par neprecizitāti.

**Skaistumkopšanas
salona speciālisti
ir
gatavi palīdzēt kļūt
pievilcīgākiem**

- Veido frizūras un make-up!
- **Jaunums** - darbojas bioenerģētiķe - dziedniece, aromaterapeits (šī procedūra ieteicama tiem, kam ilgstošs darbs pie datora)
- Manikīra pakalpojuma cenai ievērojama atlaide - nevis Ls 4,50, bet tikai **Ls 3,-**
- Darbojas solārijs
- LU studentiem, mācībspēkiem un darbiniekiem, uzrādot apliecību, joprojām cenu atlaides!

• **Adrese līdzšinējā:** Arhitektu ielā 1 (blakus LU Lielajai ēkai), telefons: 7212327

DARBS JAUNIEŠIEM ĀRZEMĒS

A COMPLETE EXCHANGE...

Tu varētu:

- Mācīt bērņus spēlēt tenisu Floridas nometnē vai angļu valodu Riodežaneiro
- Tirgot saldējumu Pensilvānijā vai ātrās uzkodas pie Lielā Kanjona
- Lasīt zemenes vai vīnogas Jaunzēlandē
- Taisīt sniegu Vermontā vai programmēt silikonu ielejā
- Strādāt par aukli ģimenē Parīzē vai par portjē Londonas viesnīcā

tad kāpēc tu joprojām esi šeit?

...OF VIEWS!

**INTERNATIONAL
EXCHANGE
CENTER**

Starptautiskās Apmaiņas Centrs No 1989. gada.
Republikas laukums 2, 1001.kab., www.iec.lv, tālr. 7027476

"Universitātes Avīze"

(Iznāk katru otro otrdienu)

Redaktore ILZE BRINKMĀNE
Tekstus rediģē IEVA JASINSKA
Fotogrāfs TOMS GRĪNBERGS
Tekstus ievada BRIGITA KERSTENA
Datortipikumu veido GUNTARS STEPĀNS

Adrese: Raiņa bulv. 19, 136. telpa, Rīga, LV-1586
(pastkastīte atrodas LU kancelejā)
Tālruni: 7034328, 7034329; Fakss un aut. atb. 7034330
Elektroniskais pasts: luua@lanet.lv
Mājas lapa Internetā: http://www.lanet.lv/~luua
Reģistrācijas apliecība Nr. 535.
Pārpublicēšanas un citēšanas gadījumā atsauce uz "UA" obligāta.
Redakcijas viedoklis ne vienmēr sakrīt ar rakstu autoru viedokli.